

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CXIV П'ЯТНИЦЯ, 17 СЕРПНЯ 2007 РОКУ ЧИСЛО 33 VOL. CXIV FRIDAY, AUGUST 17, 2007 No. 33

Київ, площа Лесі Українки, 1: бурхливі дні перед виборами

Фоторепортаж з Центральної виборчої комісії

Фоторепортери УНІАН в ці серпневі дні постійно перебувають на площі Лесі Українки у Києві, де розмістилося бюро Центральної виборчої комісії (ЦВК). І це зрозуміло: щодня і щогодини тут відбуваються події, пов'язані з наступними позачерговими виборами до Верховної Ради. Подаємо три світлини з великого числа зроблених ними на подвір'ї ЦВК.

ЦВК не зареєструвала виборчий список БЮТ, тому 11 серпня БЮТ пікетував ЦВК, вимагаючи реєстрації своїх кандидатів.

На фото: прихильники БЮТ встановлюють намети з символікою партії під час пікетування ЦВК.

Фото: УНІАН

7 серпня Партія Реґіонів (ПР) передала на реєстрацію в ЦВК списки своїх кандидатів у народні депутати. З цієї нагоди відбулась маніфестація прихильників цієї партії біля ЦВК. На фото: керівник парляментської фракції Партії Реґіонів у Верховній Раді Раїса Богатирьова вітає активістів ПР біля приміщення ЦВК.

Фото: УНІАН

ЦВК відмовилась надавати право голосування вдома лише за наявности документів, що підтверджують інвалідність і неможливість особи прийти на дільницю і проголосувати. 11 серпня інваліди – учасники афганської війни провели пікетування ЦВК, вимагаючи надання їм можливости голосувати вдома. На фото: рядовий Сергій Плуговий, генерал у відставці Сергій Червонописький та сержант Едуард Скакун беруть участь в пікетуванні ЦВК.

Одне слово - „плюралізм“...

Петро Часто

ПАРСИПАНІ, Ню-Джерзі. – Демократія прийшла в Україну швидше, ніж політична культура, тому й нема чого дивуватися з сьогоднішнього міжпартійного „плюралізму“, від якого суперники напередодні парляментських виборів не встигають витирати очей. Але ця культура ніколи й на поріг не ступить, якщо закон, замість служити суспільству, запопадливо обслуговуватиме одну політичну силу, а силі протилежній нахабно встромлятиме палиці в колеса. Центральна виборча комісія відмовилася реєструвати кандидатський список від бльоку Юлії Тимошенко – на тій підставі, що в документах не вказані точні домашні адреси депутатів, лише назва міста чи села. А насправді тому, що більшість у ЦВК – від Партії Реґіонів, соціялістів і комуністів. Цих „істів“ БЮТ залишив далеко позаду, тому їхня безсила лють зрозуміла, але й „реґіонали“ панічно бояться бютівців, й не могли пропустити найменшої нагоди, аби якнайдовше затримати Юлію поза виборчим процесом. Прискіпування щодо „точних адрес“ – просто дурне, Конституційний суд ще в 2000 році витлумачив, що термін „місце проживання“ означає – „село, селище, місто чи інша адміністративно-територіяльна одиниця“, а не вулицю і число будинку чи квартири.

ЦВК і БЮТ повпиралися лобами. Ю. Тимошенко не хоче додавати точні адреси, бо припускає, що комісія знайде іншу причіпку: наприклад, що уточнені списки виявляться не ідентичними затвердженим на з'їзді бльоку. А комісія хоробриться: мовляв, ніякий суд не змусить її прийняти „незаконне рішення“ і зареєструвати списки від БЮТ.

Читачу, ти можеш уявити, що вибори 30 вересня відбудуться без Ю. Тимошенко і її бльоку? Микола Томенко, один з чільних бютівців, каже, що в недопущенні БЮТ до виборів зацікавлені всі без винятку партійні середовища. Все ж реальність суперечливіша, ніж ця поверхова логіка. Ледве чи Партія Реґіонів, яку підтримують – це висліди останнього опитування Центру „Соціовимір“ – вже не 32, а 26 відсотків, і яка гарячково намагається посилити свою політичну привабливість, схоче перед світом взяти на себе пляму неучасти БЮТ у виборах. Ні, протести, які стануть неминучими, „реґіоналам“ зовсім не потрібні.

Президент Віктор Ющенко особисто вже двічі звертався до ЦВК з проханням не чинити перешкод з

(Закінчення на стор. 8)

В ОСТАННЮ ХВИЛИНУ

Несподіваний хід Віктора Януковича

КИЇВ. – 15 серпня прем'єр-міністер України Віктор Янукович на засіданні уряду запропонував скасувати недоторканість і пільги з усіх високо посадовців, включно з Президентом, прем'єр-міністром та депутатами Верховної Ради. Він пропонує розглянути це питання на позачерговій сесії парляменту у вересні, в той час як Президент та опозиційні сили вважають Верховну Раду розпущеною. Для повного або часткового скасування 80 статті Конституції, яка стосується недоторканости, необхідно внести зміни до Основного Закону, для чого треба набрати 300 голосів „за“. Це означає, що для опозиція (чи коаліція) має створити більшість у новому парляменті. Опозиція назвала порожнім заклик В. Януковича і нагадала, що змінювати Основний Закон не можна на позачерговій сесії.

Наталія Хижняк, Бі-Бі-Сі

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Прем'єр Великобританії підтримує вступ України до ЕС

ЛОНДОН. — У листі до Президента України Віктора Ющенка прем'єр-міністер Великої Британії Ґордон Бравн висловив упевненість, що можливість членства України в Европейському союзі має залишатися відкритою. В. Ющенко отримав лист-подяку від Ґ. Бравна за привітання з нагоди його призначення на посаду. У своєму листі наступник Тоні Блейра висловив сподівання на подальше зміцнення взаємин між Україною та Великою Британією. Він також наголосив, що його держава продовжує залишатися твердим прихильником европейської інтеґрації України. У цьому контексті Ґ. Бравн відзначив успішне виконання Україною Пляну дій „Україна – ЕС", в тому числі у сфері демократії та свободи засобів масової інформації, зауваживши, що „проґрес України у виконанні амбітної програми реформ" сприятиме поглибленню взаємин з ЕС. Нагадаємо, 12 липня Европейський парлямент висловив підтримку в наданні Україні перспективи членства в Евросоюзі. Депутати ЕП також закликали Европейську Комісію звернути увагу Києва на необхідності підвищення стратегічної ролі України як транзитера енерґоресурсів. *(„Кореспондент")*

Президент хоче обмежити привілеї депутатів

КИЇВ. — Віктор Ющенко знову виступив за скасування депутатської недоторканости і обмеження депутатських пільг. У телезверненні в четвер, 9 серпня Президент України заявив, що „з вдячністю" сприймає „широку суспільну підтримку" його вимоги скасувати необмежену депутатську недоторканість. Він висловив підтримку зусиллям і зобов'язанням бльоку „Наша Україна" – Народна самооборона" втілити цю ініціятиву. Другим кроком має бути вирішення іншої проблеми – маштабних пільг депутатів, рівень яких, за його словами, „немислимий для жодної европейської країни". За кошти, які йдуть на ці пільги, можна повністю погасити борг з платень в Україні або збудувати 250 нових шкіл, або на 20 відсотків підвищити пенсії, – заявив Президент. Держава повинна забезпечувати членів парляменту умовами „для праці, а не для задоволення", наголосив голова держави. Він висловив сподівання, що суспільство підтримає його заклик скасувати депутатську недоторканість і обмежити депутатські пільги. *(Радіо „Свобода")*

Реґіони знову обіцяють статус російській мові

КИЇВ. — Партія Реґіонів України каже, що не відмовляється від ідеї надання російській мові статусу другої державної. Представниця партії Раїса Богатирьова 14 серпня пообіцяла, що її політична сила візьметься за це питання, якщо матиме у Верховній раді понад 300 голосів, аби змінити Конституцію. Р. Богатирьова заявила, що цим питанням Партія Реґіонів „не торгує", пояснивши, що для прийняття такого рішення у коаліції немає можливости, але ця теза закладена в виборчій програмі бльоку. Критики кажуть, що політики зловживають суперечливим мовним питанням, яким збурюють суспільство, як правило, в часи виборчих кампаній, а після перемоги ситуація не змінюється. *(ББС)*

Спрощену схему для польських віз зупинено

ЛЬВІВ. — Генеральне консульство Польщі у Львові 10 серпня припинило видавати візи за спрощеною схемою для українських підприємців, які співпрацюють з польськими колеґами. Причиною такого рішення став скандал внаслідок спільного журналістського розслідування одного з місцевих видань та польської „Газети виборчої". Журналісти з'ясували, що за певну плату через фірму-посередника можна отримати візу за „спрощеною" схемою (тобто, швидше і поза загальною чергою). За такою схемою виїзні документи отримували в основному українські підприємці, а також народні колективи, мистці. Відтак, щоб не було зловживань, консульство Польщі у Львові вирішило скасувати „спрощену" схему видання віз. Працівники дипломатичної установи пояснили, що не можуть перевірити кожну людину, яку підприємство подає як свого працівника на отримання візи за „спрощеною" схемою. Цим питанням уже зайнялось Львівське обласне управління МВС. Його чільник Михайло Цимбалюк заявив, що управління вже має інформацію про фірми-посередники. Він має намір зустрітись із Генеральним Консулом Польщі у Львові, щоб знайти шляхи виходу, як він каже, „з ненормальної ситуації". *(ББС)*

Україна стає міжнародним звалищем хемічних відходів

КИЇВ. — Україна стає міжнародним звалищем для хемічних відходів. Токсичні відходи в Україну почали завозити на початку 1990-их років. У 2005 році в закарпатському містечку Берегове через неправильне зберігання хемічних відходів люди масово хворіли на алерґію. Після „фосфорної" аварії на Львівщині, кореспонденти з'ясували – крім 4 з половиною тис. тонн небезпечних хемікатів, які накопичилися ще з часів СРСР, у країну завезли великі обсяги отруйних речовин з-за кордону. Нелеґально ввозити в Україну токсичні відходи – вигідна оборудка для підприємців. Витрати лише транспортні. Зате чужоземна компанія платить чималі гроші, щоб позбутися такого сміття. А наслідком – хвороби мешканців і отруєне довкілля. *(„День")*

„Золота Булава" виховує майбутніх провідників

КИЇВ. — Одним з найбільш популярних пластових таборів, які щоліта проводить Національна скавтська організація України Пласт, є міжнародний вишкільний табір для юнаків та юнок „Золота Булава". Цей табір кілька десятиліть успішно проходить у Канаді, і вже 15 років – в Україні. Тетяна Джулинська, одна з засновниць табору, 9 серпня розповіла, що ще на початку 1960-их років відома пластова виховниця, покійна пластунка-сеньйорка Цьопа Паліїв робила спроби проводити вишкіл для гурткових (11-18 річних провідників своїх гуртків). Ентузіясти поширили ідею „Золотої Булави" на всю Канаду, а у 1990-их роках „Золота Булава" прийшла в Україну. Референт табору в Україні Рома Найденко розповів, що табір зорієнтований на 14-16-річних ровідників маленьких груп та ставить за мету ознайомити юнацтво з принципами ефективного провідництва, дати кожному учасникові нагоду здійснення його провідницьких якостей, сприяти повному розумінні пластової ідеї. На таборі панує самоврядування. Невід'ємною складовою програми є гутірки на теми самовиховання, провідництва. Цього разу учасники готували історичну ватру на тему „Акція Вісла: переселення чи депортація?", обрядову ватру „Сватання", за усіма правилами дискутували на тему „Що важливіше – якість чи кількість". Досвід показує, що цей табір стає дедалі популярнішим: всього ж, за роки його практикування в Україні, його учасниками стали понад 700 пластунів, у тому числі з Німеччини, Австралії, Польщі, Канади, Франції. *(„Німецька хвиля")*

Схвалено зміни до безвізового режиму між Україною і Росією

КИЇВ. — Кабінет Міністрів 8 серпня схвалив проєкт змін до угоди між Україною і Росією про безвізовий режим від 16 січня 1997 року. Зміни зокрема стосуються документів, за якими громадяни країн можуть в'їжджати на територію Росії і України. Згідно з положенням вказаної угоди, громадяни України матимуть можливість в'їжджати, виїжджати і перебувати на території РФ на підставі одного з дев'яти документів: українського, закордонного, дипломатичного і службових пашпортів, проїзного документу дитини, свідоцтва про народження дітей у віці до 16 років. А також посвідчення моряка, посвідчення особи на повернення до України і посвідчень члена екіпажу повітряного судна. *(„День")*

Злочинці колишньої Юґославії у в'язницях України

КИЇВ. — Україна прийме до своїх в'язниць воєнних злочинців з колишньої Юґославії. Угоду про це підписав з Україною 7 серпня у Гаазі Міжнародний кримінальний трибунал у справах колишньої Юґославії. Підписи під угодою поставили Посол України в Голяндії Олександер Купчишин і керівник апарату Трибуналу Ганс Ґолтґайс. Україна стала 12-ою державою, яка підписала таку угоду, і першою поза межами Західньої Европи. Трибунал висловив подяку Україні за цей крок. Гаазький трибунал ООН має тільки центр утримання для підсудних. Після винесення вироку й закінчення всіх апеляційних процедур засуджені відбувають покарання в країнах, які погоджуються їх прийняти. Міжнародний кримінальний трибунал у справах колишньої Юґославії від часу свого заснування 1993 року виніс звинувачення 161 особі і засудив до різних термінів ув'язнення 51 особу. Ще 10 вироків перебувають у стадії апеляції і 40 справ – у досудовій стадії або вже розглядаються в Трибуналі. Чотирьох підозрюваних досі не затримали. Трибунал має закінчити свою працю до 2010 року. *(Радіо „Свобода")*

„Форум видавців" очікує на письменницьке паломництво

ЛЬВІВ. — XIV Національна книжкова виставка-ярмарок „Форум видавців", яка проходитиме у Львові від 13 до 16 вересня, збере велику кількість зірок літератури – 105 українських та 35 чужоземних авторів. Виконавчий директор „Форуму видавців" Катерина Шевченко 8 серпня сказала, що до початку книжкового свята ця кількість, найімовірніше, збільшиться. З українських письменників традиційне літературне паломництво до Львова не пропустять Оксана Забужко, Марія Матіос, Андрій Курков, Юрій та Софія Андруховичі, брати Капранови, Юрій Покальчук... Закордонна делеґація учасників II Міжнародного літературного фестивалю, який відбуватиметься в рамках „Форуму видавців", буде представлена авторами з Німеччини, Австрії, Польщі, Хорватії, Болгарії, Литви, Сербії, Росії та Білорусі. Почесним гостем найбільшої в Україні книжкової виставки-ярмарку стане Петер Вайдгас, директор найвідомішого в світі Франкфуртського міжнародного книжкового ярмарку. Як відзначають організатори „Форуму видавців", це – людина-леґенда, засновник міжнародного ярмаркового руху, до думки якого прислухаються у всьому літературному світі. У програмі Форуму наразі близько 130 акцій: презентації, автограф-сесії, читання, конференції, „круглі столи"... Відбудуться традиційний конкурс „Книга Форуму-2007" та VI Фестиваль дитячого читання „Книгоманія". (*„Високий Замок")*

Українець Л. Стадник – найвища людина в світі

КИЇВ. — Книга рекордів Ґінеса назвала мешканця Житомирщини Леоніда Стадника найвищою людиною у світі. Цей титул буде надано йому в наступному виданні книги рекордів. 36-річний Л. Стадник, зріст якого становить 2 метри 54 сантиметри, й раніше претендував на звання найвищої людини в світі, проте через брак коштів для реєстрації рекорду титул було передано китайцеві. Ветеринар Л. Стадник давно є помітною особистістю не лише рідного села Подоляни на Житомирщині, але й усього світу. Л. Стадникові доводиться носити взуття 60-го розміру та костюми за спеціальним кроєм. Один з таких костюмів йому подарував Президент Віктор Ющенко. Реєстрація в Книзі рекордів Гіннеса передбачає сплату відповідних коштів рекордсменом, проте наразі не повідомляється, чи сприяла в цьому українська влада. *(ББС)*

30 вересня – позачергові вибори до Верховної Ради України

До послуг закордонних українців - виборчі дільниці

ВАШІНҐТОН. – Посольство України в США повідомляє, що відповідно до частини першої статті 102-1 Закону України „Про вибори народних депутатів України" для проведення 30 вересня 2007 року позачергових виборів народних депутатів України використовуються закордонні виборчі дільниці, утворені для проведення останніх виборів народних депутатів України на підставі постанов Центральної виборчої комісії від 2 лютого 2006 року ч. 370 та від 4 березня 2006 року ч. 830.

Постановою Центральної виборчої комісії (ЦВК) України від 2 лютого 2006 року чч. 370 „Про утворення закордонних виборчих дільниць з виборів народних депутатів України 26 березня 2006 року" у США було утворено п'ять закордонних виборчих дільниць:

Виборча дільниця ч. 92

У приміщенні Посольства України у США – 3350 M St., NW, Washington, DC 20007.

Межі виборчої дільниці: Округ Колюмбія, штати Алабама, Аляска, Арканзо, Вірджінія, Делавар, Джорджія, Західня Вірджинія, Кентакі, Луїзіяна, Меріленд, Місісіпі, Мізурі, Огайо, Оклагома, Південна Каролайна, Північна Каролайна, Тенесі, Тексас, Фльорида.

Виборча дільниця ч. 93

В Генеральному консульстві України в Нью-Йорку – 240 East 49th St., New York, NY 10017.

Межі виборчої дільниці: штати Вермонт, Конектикат, Масачусетс, Мейн, Ню-Гемшир, Ню-Джерзі, Ню-Йорк, Пенсильванія, Ровд-Айленд.

Виборча дільниця ч. 94

В Генеральному консульстві України в Сан-Франциско – 530 Bush St., Suite 402, San Francisco, CA 94108.

Межі виборчої дільниці: штати Айдаго, Арізона, Вайомінґ, Вашінґтон, Гаваї, Каліфорнія, Кольорадо, Монтана, Невада, Ню-Мексико, Ореґон, Юта.

Виборча дільниця ч. 95

В Генеральному консульстві України в Чикаґо – 10 East Huron St., Chicago, IL 60611.

Межі виборчої дільниці: штати Айова, Вісконсин, Илиной, Індіяна, Кензас, Мінесота, Мишиґен, Небраска, Південна Дакота, Північна Дакота.

Виборча дільниця ч. 96

При Генеральному консульстві України в Сан-Франциско – 25628 101st Ave., SE, Kent, WA 98030.

Межі виборчої дільниці: м. Кент.

З інформацією про принципи й засади виборчого процесу в Україні та реалізацію виборчих прав громадян України можна ознайомитись на інтернет-сторінці Центральної виборчої комісії України http://www.cvk.gov.ua.

Запрошуємо усіх громадян України скористатись своїм правом та взяти участь у позачергових виборах народних депутатів України до Верховної Ради України 30 вересня 2007 року.

Голосування проводиться 30 вересня 2007 року з 7-ої години ранку до 10-ої години вечора за місцевим часом без перерви у приміщеннях вищезазначених закордонних виборчих дільниць.

Посольство України в США

* * *

Створено робочу групу у Закордонному виборчому окрузі

КИЇВ. – 3 серпня у Міністерстві закордонних справ України (МЗС) створено робочу групу з проведення виборів у Закордонному виборчому окрузі. Протягом найближчих днів робоча група у відповідності до Закону України „Про вибори народних депутатів України" та Календарного пляну основних організаційних заходів з підготовування та проведення позачергових виборів народних депутатів України 30 вересня 2007 року, затвердженого Центральною виборчою комісією (ЦВК), у встановленому порядку передасть усі необхідні документи до ЦВК.

МЗС також повідомляє, що Закордонний виборчий округ готовий до проведення виборів і буде здійснювати усі необхідні заходи для забезпечення голосування громадян України за кордоном у відповідності до чинного законодавства. З питань підготовування до виборів, що виникають у громадян України, які перебувають або плянують бути за кордоном під час виборів, просимо звертатися до МЗС телефоном: (380-44) 238-15-50.

Посольство України в США

На що слід звернути увагу в Канаді

ТОРОНТО, Канада. – Посольство України в Канаді та Генеральне консульство України в Торонто інформує усіх громадян України, які постійно проживають або тимчасово перебувають в Канаді, що при проведенні позачергових виборів Верховною Радою України суттєво змінена процедура складання списків виборців у закордонному виборчому окрузі.

Підставою голосування на виборах є включення громадян до списків виборців на виборчій дільниці, до яких за кордоном можуть бути включені особи, що перебувають на консульському обліку в дипломатичних установах України. Громадяни, які проживають в провінціях Альберта, Британська Колюмбія, Онтаріо, Саскачеван та територіях Нунавут, Північно-Західні, Юкон, з метою прийняття на консульський облік мають звертатись до Генерального консульства України в Торонто; мешканці інших провінцій та територій – до Консульського відділу Посольства України в Канаді (Отава).

Громадяни України, які перебувають за кордоном, можуть бути прийняті на постійний або тимчасовий консульський облік.

Постійний консульський облік – це реєстрація громадян України, які прибули в Канаду та при виїзді з України отримали дозвіл компетентних органів України на постійне проживання за кордоном (так зване ПМП); на постійний консульський облік громадяни ставляться безтерміново.

Тимчасовий консульський облік – це реєстрація громадян України, які при виїзді з України не отримали дозвіл компетентних органів України на постійне проживання за кордоном (ПМП); на тимчасовий облік громадяни ставляться на чітко визначений термін, який зазначається у записі в закордонному пашпорті.

З метою прийняття на облік громадянин України подає заяву та облікову картку (можуть бути роздруковані з інтернет-сторінок Генерального консульства та Посольства); 1 фотокартку розміром 35х45 мм.; документ, що посвідчує особу (закордонний пашпорт або проїзний документ дитини); дозвіл властей Канади на постійне проживання в країні (Permanent Resident Card або Confirmation of Permanent Residence).

Якщо заявник має неповнолітніх дітей, які не мають окремого документа, а вписані в пашпорт заявника, на кожну дитину подається по одній фотокартці і дозвіл властей Канади на постійне проживання в країні.

За ставлення на постійний консульський облік стягується консульський збір у розмірі 15 канадських долярів за кожного повнолітнього громадянина (здійснюється грошовим переказом Money order або сертифікованим чеком, виписаним на Генеральне консульство України в Торонто); прийняття на тимчасовий консульський облік безкоштовне.

Відповідно до Закону України „Про вибори народних депутатів України", для проведення позачергових виборів депутатів 30 вересня 2007 року використовуються закордонні виборчі дільниці, утворені для проведення останніх виборів народних депутатів України.

На території Канади будуть діяти дві виборчі дільниці:

Закордонна виборча дільниця ч. 39 при Посольстві України в Канаді (310 Somerset St., West, Ottawa, Ontario, Canada, K2P 0J9).

Межі виборчої дільниці: Національний столичний округ, провінції Квебек, Манітоба, Нова Скошія, Ню-Бранзвик, Нюфавндленд і Лябрадор, Принц Едвард.

Закордонна виборча дільниця ч. 40 при Генеральному консульстві України в Торонто (2120 Bloor St. West, Toronto, Ontario, Canada, M6S 1M8).

Межі виборчої дільниці: Провінції Альберта, Британська Колюмбія, Онтаріо, Саскачеван та території Нунавут, Північно-Західні, Юкон.

Адреса Консульського відділу Посольства України в Отаві: 331 Metcalfe Str., Ottawa, Ontario, K2P 1S3, tel: (613) 230 80 15, fax (613) 230 26 55, www.ukremb.ca

Адреса Генерального консульства України в Торонто: 2120 Bloor Str. West, Toronto, Ontario, M6S 1M8, tel: (416) 763 31 14, (416) 763 43 47, fax (416) 763 23 23, www.ukrconsulate.com

Генеральне консульство України в Торонто

* * *

Чекаємо на добровольців-спостерігачів

НЮ-ЙОРК, Н. Й. – Український Конґресовий Комітет Америки знову організовує делеґацію міжнародних спостерігачів для нагляду за проведенням позачергових парляментських виборів. УККА чекає добровольців, які хотіли б взяти участь у місії міжнародних спостерігачів.

Як і попереднього разу, ця місія створюється на добровільних засадах. УККА забезпечить усім учасникам офіційну акредитацію у Центральній Виборчій Комісії (ЦВК), посприяє ознайомленню з усіма законами та реґулюючими актами, які стосуються виборчого процесу, також допоможе координувати питання житла та переїзди в Україні. Групи спостерігачів будуть розіслані по реґіонах України, щоб охопити якнайбільше областей.

Щоб стати частиною делеґації УККА, Ви повинні бути громадянином будь-якої країн, крім України, а також погодитися присвятити приблизно тиждень цій програмі. Зацікавлених осіб просимо контактувати з Крайовою канцелярією УККА електронною поштою на ucca@ucca.org" або на число телефону (212) 228-6840.

УККА

З пляну діяльности Центральної виборчої комісії у серпні 2007 року

До 4 серпня – публікація в газетах „Голос України" та „Урядовий кур'єр" рішення ЦВК про утворення закордонних виборчих дільниць для проведення виборів депутатів.

Оприлюднення повідомлення про утворення закордонної виборчої дільниці у друкованих засобах масової інформації, доступних громадянам України, що проживають чи перебувають на відповідній території (не пізніше, як на п'ятий день після дня отримання цього рішення).

До 15 серпня – подання кандидатур до складу дільничних виборчих комісій закордонних виборчих дільниць.

До 25 серпня – утворення дільничних виборчих комісій закордонних виборчих дільниць. Проведення першого засідання дільничної виборчої комісії закордонної виборчої дільниці (не пізніше, як на третій день після прийняття рішення про її утворення).

Опублікування в державних друкованих засобах масової інформації рішення про утворення дільничних виборчих комісій закордонних виборчих дільниць та їх склад (у триденний термін від дня прийняття рішення).

АМЕРИКА І СВІТ

Зрезиґнував радник Президента Дж. Буша

ВАШІНҐТОН. — Карл Ров – „сірий кардинал" Білого Дому і, як його ще називають, „мозок Джорджа Буша", 13 серпня оголосив, що резиґнує з посту політичного радника Президента США 31 серпня. Близький друг Дж. Буша ще з часів губернаторства в Тексасі, К. Ров є людиною, яка, як кажуть, стояла за більшістю політичних рішень Президента. Саме йому Дж. Буш довіряв найбільше. Чому він вирішив піти і чому саме зараз? Виданню „Волл стріт джорнал" він відповів коротко: „Я просто думаю, що настав час", додавши, що звільняється „заради своєї сім'ї". К. Ров працював з Дж. Бушем, починаючи з часу, коли той кандидував на посаду губернатора Тексасу. А 2000 року він проклав Дж. Бушеві дорогу в Білий Дім, представляючи його як щирого сім'янина, на противагу Билові Клінтонові. Після терактів 11 вересня К. Ров допоміг Дж. Бушеві отримати політичні дивіденди з терористичних атак, звинувативши демократів у м'якотілості щодо терористів. Він сприяв пропрезидентській, Республіканській партії отримати більшість у Конґресі в 2002 і 2004 роках. А обраний вдруге Дж. Буш представляв його не інакше, як: „Архітектор Карл Ров". Але водночас К. Ров постійно був об'єктом критики. Особливо під час скандалу з навмисним розсекреченням аґента ЦРУ Валері Плейм, чоловік якої в той час активно виступав проти війни в Іраку. Тоді проти К. Рова не висунули звинувачення, але слідство ще триває. Також тепер Конґрес розслідує справу звільнення міністром юстиції низки федеральних прокурорів – мовляв, за рекомендацією Адміністрації, але К. Ров відмовився співпрацювати зі слідством. 13 серпня Дж. Буш офіційно оголосив про резиґнацію свого надійного помічника. К. Ров говорить, що напише книжку після завершення служби. Очевидно, ця людина може багато розповісти про таємниці Білого Дому. А тепер він залишає Дж. Буша у досить скрутний для нього час. Популярність Президента в цей час низька, його вплив на політичні процеси зменшується, а демократи контролюють більшість в обох палатах Конґресу і мають більше можливостей перемогти на наступних президентських виборах. *(„Голос Америки")*

Найгірший напад в Іраку за всі роки війни

БАГДАД, Ірак. — Принаймні 200 осіб загинули і ще близько 200 зазнали поранень 15 серпня в Іраку у висліді найкривавіших нападів за чотири роки війни. Чотири скоординовані напади смертників вчинені зі застосуванням трьох автомобілів і бензовозу на півночі Іраку біля сирійського кордону, поблизу міста Мосул. Усі жертви – представники старовинної доісламської курдської секти Язіді. Курдський напівавтономний уряд заявив, що Язіді перебувають під загрозою, і Багдад не зміг їх захистити. В той час, як американці зосереджуються на стриманні бойовиків у столиці, є побоювання, що повстанці відходять на нові території, де вони можуть нападати на так звані „легкі" цілі. *(ББС)*

У США вилучають з продажу китайські іграшки

ВАШІНҐТОН. — Найбільший у світі виробник іграшок, американська компанія „Мател" відкликала з продажу понад 18 млн. зроблених у Китаї іграшок – через нову хвилю побоювань щодо їхньої безпеки. „Мател" каже, що у фарбі деяких іграшок міститься свинець, а інші мають маленькі деталі з магнетами, які діти можуть легко розібрати і проковтнути. За два тижні „Мател" вдруге наказав вилучити з продажу іграшки. Оголошення 15 серпня зробила виконавчий директор Комісії з захисту безпеки споживачів Ненсі Норд. Цього року китайські товари не раз відкликалися з продажу на европейських та американському ринках, починаючи від зубної пасти до автомобільних шин. Занепокоєння щодо безпеки китайських товарів може коштувати Пекінові мільярди долярів. *(ББС)*

Клопоти космічного корабля „Ендевор"

ҐЮСТОН. — Американський космічний корабель багаторазового використання „Ендевор" 8 серпня успішно злетів до міжнародної космічної станції з космодрому з мису Канаверал на Фльориді. Очікується, що космічна місія триватиме 11 до 14 днів. Вісім членів екіпажу човника мають продовжити розбудову орбітальної станції та встановити новий елемент зв'язку. Поміж залогою корабля „Ендевор" – вчителька Барбара Морґан яка 1986 року виграла конкурс, аби стати підстрахувальним астронавтом для космічного корабля багаторазового використання „Челенджер". Той корабель вибухнув, внаслідок чого всі, що перебували на ньому, загинули, включно з вчителькою Крістіною МекАуліфі, яку й мала заступити у разі необхідности Б. Морґан.

10 серпня космічний корабель „Ендевор" успішно приєднався до американського сеґменту Міжнародної космічної станції (МКС) в ручному режимі управління. Під час вилету від космічного корабля відокремилися дев'ять невеликих фраґментів, два з яких ударили по човні, припускалося, що космічний корабель при цьому не зазнав серйозних пошкоджень.

Обстеження 12 серпня за допомогою спеціяльного робота виявило, що тріщина, утворилася під час зіткнення зі шматком термоізоляційної піни. Під час входу до щільних шарів атмосфери, коли оболонка літального апарату розігрівається до 2300 градусів за Фаренгайтом, наявність великої тріщини може стати причиною катастрофи, подібної до тієї, що відбулася з космічним кораблем „Коламбія" в 2003 році. Пошкоджена зона знаходиться у важкодоступному місці космічного корабля, і її направа буде пов'язана зі значними труднощами.

Дев'ятисантиметрова тріщина на днищі космічного корабля „Ендевор" виявилася глибшою, ніж думали раніше в НАСА. Як показало лазерне обстеження, проведене астронавтами 12 серпня, вона пронизує дві термоізоляційні панелі на всю їх глибину. Таким чином під загрозою руйнування опиняються м'яке наповнення міжпанельного простору й сам алюмінієвий корпус „Ендевору". Як заявив представник Національного аерокосмічного аґентства США, тепер експерти НАСА повинні терміново вирішити, чи будуть астронавти ремонтувати термоізоляційне покриття на орбіті. *(ББС, „Німецька хвиля", „Кореспондент")*

Вклад ФРС у стабілізацію економіки США

НЮ-ЙОРК. — Федеральна резервна система (ФРС) Ню-Йорку вклала в американський ринок 35 млрд. дол. для стабілізації економіки США. На цю суму вона уклала ряд акцій РЕПО з метою збільшення обсягів наявних коштів у банках США. У заяві 10 серпня ФРС Ню-Йорку, яка веде всі ринкові акції ФРС США, наголошується, що система надасть „всі необхідні резерви для забезпечення нормального функціонування фінансових ринків". Американська влада заявила про свій намір фінансово підтримати ринок після того, як Европейський центральний банк (ЕЦБ) виділив банкам еврозони додаткові 61.05 млрд. евро для подолання дефіциту ліквідности на ринку, викликаного кредитною кризою в США. Напередодні ЕЦБ вже надав одноденне фінансування в розмірі 94.84 млрд. евро всім банкам, які зверталися до нього з відповідним проханням. Також 11 серпня Центральний банк Японії провів велике вливання у фінансовий сектор країни, виділивши банкам додатково 1 трлн. єн (8.45 млрд. дол.) з можливістю негайного використання у зв'язку з нестабільною ситуацією на ринку. *(УНІАН)*

В. Путін оголосив модернізацію системи ПРО

МОСКВА. — Президент Росії Володимир Путін 13 серпня оголосив нову програму модернізації системи протиракетної оборони країни. Після відвідування нової радарної станції стеження поблизу Санкт-Петербурґу В. Путін заявив, що це лише перший крок у великому проєкті, розрахованому до 2015 року. Росія занепокоєна планами США розмістити у Східній Европі власну систему протиракетної оборони і прагне зашкодити цим плянам. Хоча Вашінґтон запевнює, що система ПРО націлена проти ракет Ірану та Північної Кореї, і Росія не має підстав для занепокоєння, Москва запропонувала використовувати спільну радарну базу у Азербайджані. Президент В. Путін назвав будову нової бази поблизу Санкт-Петербурґу „першим кроком у здійсненні потужної програми системи упередження до 2015 року". Станцію ПРО було збудовано лише за 18 місяців і вона перебрала на себе функцію радянської станції, яка раніше діяла у Латвії. Ще одну таку станцію Росія будує на півдні поблизу Армавіра. Російська система протиповітряної оборони також використовує старі радянські станції ПРО в Україні, але вважає їх застарілими. Київ оголосив свої наміри приєднатися до НАТО, що може ускладнити співпрацю з російськими військами ПРО у майбутньому. *(ББС)*

Доляр дорожчає, евро дешевшає

НЮ-ЙОРК. — Напруження на фінансовому ринку кінця минулого тижня призвело до різкого падіння курсів на фондових біржах США, Европи та Азії. Особливо активно інвестори розпродавали цінні папери банків, страхових та інших фінансових компаній. Натомість на валютному ринку доляр за дві доби істотно подорожчав, а евро, відповідно, втратив у ціні: якщо в середу, 8 серпня, за один евро ще давали 1 доляр і 38 американських центів, то в п'ятницю вже – 1 доляр і 36 з половиною центів. Падіння попиту на евро викликано, з одного боку, надлишком тих грошових засобів, які викинув на ринок Европейський центральний банк. З іншого боку, американські та інші „долярові" інвестори нині явно виводять свої засоби з Европи, щоб про всяк випадок мати в руках долярову готівку. *(„Німецька хвиля")*

Помер винахідник „Поля чудес"

ЛОС-АНДЖЕЛЕС. — У неділю, 12 серпня, у віці 82 років помер Мерв Ґрифин (Merv Griffin), знаменитий американський телепродюсер і телеведучий – автор ідеї таких всесвітньо популярних програм, як „Поле чудес" („Wheel of Fortune") і „Джепарді" („Jeopardy"). Причиною смерти М. Ґрифина стало онкологічне захворювання. М. Грифин, був одним з тих, що зформував розважальне телебачення у такому вигляді, в якому воно знайоме більшості сучасних глядачів. Свою кар'єру М. Ґрифин розпочав на одній з радіостанцій в Сан-Франциско, де він виконував пісні. Потім він знявся в декількох телефільмах, де грав другорядні ролі. Актора запам'ятали і покликали працювати як ведучого ігор і дискусійних програм. Кар'єра М. Грифина - телеведучого – розвивалася цілком успішно, проте справжній успіх, зокрема фінансовий, прийшов до нього в 1964 році, коли він придумав, запатентував і організував зйомки гри „Джепарді". Ще одна програма, придумана М. Ґрифином в 1975 році, – „Поле чудес" повторила успіх „Джепарді". Аналоги цієї гри також з великим успіхом йдуть в десятках країн світу. В Україні вона відома під назвою „Поле чудес". Перші сезони виходу обох ігор М. Грифин був їх ведучим, а потім поступався місцем в студії іншим своїм колеґам. У 1986 році М. Грифин продав права на обидві гри компанії „Кока-Кола" за 250 млн. дол., зберігши при цьому право на частину прибутку. Американському глядачеві М. Грифин також знайомий як ведучий популярної програми „The Merv Griffin Show", яка з успіхом виходила впродовж 20 років. (*НЙТ, УНІАН*)

КОЛОНКА КОМЕНТАТОРА

Теми, щодо яких нема згоди

Р. Л. Хомяк

КИЇВ. – Чи існує вже в Україні середня кляса?

„Ой!" – одна з коротких відповідей на це болюче запитання.

Є ще й інші реакції. Наприклад, в розмові з елеґантно одягненою професійною особою у Києві я доводжу, що в Україні вже є середня кляса, адже 30 відсотків населення в опитуваннях визнають, що вважають себе членами цієї бажаної в звичайних країнах складової.

Реакція на це дуже часто така: мій співрозмовник або співрозмовниця схиляють голову у відкриті долоні і з болем у голосі майже кричать: „Пане Хомяк, та про що ви говорите?! Яка середня кляса?!". І далі виливається відро прикладів, як важко жити в Україні та що ніякої середньої кляси тут ще немає, що люди ледве зв'язують кінці з кінцями, що, як бідкався мені один дідусь у Львові – „навіть нема за що памперсів купити!". На що я не міг не зареаґувати, що мільйони українців прийшли на світ і виросли, ще заки чародії фірми „Проктер енд Ґембл" у 1960-их роках створили памперси.

Не хочете хвилювати українського інтеліґента, не говоріть йому про середню клясу. Він може бути її членом, або вона – може користати з статусу членства в середній клясі, але підтвердити це? Ні, ні, ні!

І справді, в західньо-европейському чи північно-американському значенні можна б довести, що, наприклад, лікарі, які там є твердою підмурівкою середньої кляси, в Україні вони такими не є; в Україні лікарі здебільшого державні службовці, які мають низькі заробітні платні і навіть тих вчасно не дістають. І все ж ціла купа опитуваних українців – від 30 до 50 відсотків – признаються до членства в середній клясі, але, мабуть, тільки шепотом, в розмові з представником організації, яка веде опитування. Голосно про це краще не говорити. Краще бути гнаним і голодним, як завжди. Це більш звично для нас. „А нас б'ють куди попало, нам ще більше би ся здало...", – слова з пісні львівської ревії, коли я ще був зовсім малим. Тепер, коли я вже доріс до сеньйора Українського Народного Союзу, ця сатирична пісня далі актуальна в Україні?!

Адже тепер Україна є. Вона має торговельні зв'язки з усім світом (усі ці окремі двосторонні договори як передумова вступу до Світової організації торгівлі, наприклад), ракети України заносять у всесвіт делікатні космічні апарати, її одежу продають в дорогих комерційних центрах Західньої Европи й Північної Америки. Тільки одна фірма у Чернівцях продає по пів мільйона костюмів щорічно в Західній Европі. Врешті – вже 16 років Україна дає собі раду без російських милиць або російського поводка. І Київ нині дорожчий, ніж Лос-Анджелес і Чикаґо, а ресторани й кафе в українських містах переповнені.

І все одно – наявність середньої кляси визнавати не хочеться. Я теоретизую, що українці забули що робити з успіхом. Вони стільки поколінь були нещасними, безуспішними, „битими куди попало", що просто інакшого стану не можуть собі уявити. І не хочуть. Навіть за умов, що вони користають з свого середньоклясового статусу.

Другою модною темою українського інтеліґента цими днями – це окупація. Конкретно – була Україна окупована, чи ні? Все почалось з того, що прибалтійські країни відкрили „музеї окупації", які експонують жахи періоду окупації Естонії, Латвії й Литви Радянським Союзом від початку Другої світової війни. У Києві діяв музей Товариства „Меморіял ім. Василя Стуса", де експонати показували репресивну тоталітарну систему Совєтського Союзу, зокрема на прикладі України. Недавно музей переназвали на прибалтійський спосіб – на музей окупації.

Проти цього виступив історик Юрій Шаповал, який зібрав і упорядкував експонати для оригінального музею Меморіалу. Він запитує: хто ж окупував Україну? Адже звірства більшовицької тоталітарної системи здійснювали свої, не якісь закордонні окупанти. З цим погодився й історик Станіслав Кульчицький, відомий із своїх широких досліджень Голодомору. Він припустив, що вхід совєтських військ до Ґаличини 1939 року можна вважати окупацією, але те, що СРСР накоїв на придніпрянській Україні, він робив здебільшого при допомозі нащадків козацького роду.

Ні, таки окупація – переконують мене інтеліґенти (ті ж, яких я зачисляю до середньої кляси). Вони відкидають арґументи Ю. Шаповала й С. Кульчицького. Зате висувають такий: сатрапи Сталіна голодом знищили мільйони українців, інших позбавили бажання будь-якого опору. Все це прийшло з Москви, отже, тоталітарна система в Україні під егідою Комуністичної партії була окупацією.

Якщо була окупація, то не треба згадувати, що не було ефективного опору, і не згадувати, що власне свої підслуховували і арештували, і судили, і засилали до ҐУЛаґ-у, і вбивали своїх дисидентів.

Але тут не завадило б вдаритись в груди і визнати: не окупанти, а ми самі. Хоч би задля того, щоб вдруге до такої „окупації" не допустити і верещати на весь голос, як тільки з'являються якісь натяки на обмеження прав людини в Україні. Цим, до речі, займається мала Харківська правозахисна група, яка і в Києві має своїх однодумців. Було б краще, коли б у цей постійний „моніторінг" включилися маси людей – ті маси, які не хочуть признатись до членства в середній клясі і які виправдують новітню історію України окупацією. Треба їм високо піднести прапор з гаслом: „Never again!".

Діятиме Міжнародна українська школа

Міжнародна українська школа створена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 7 березня 2007 року і є державним загальноосвітнім навчальним закладом. Директором школи призначена Людмила Іванова. Засновником Міжнародної школи є Міністерство освіти і науки України.

Міжнародна українська школа створюється для громадян України, які тимчасово перебувають за кордоном та не мають можливости на отримання повної загальної середньої освіти чи вивчення української мови та літератури на території своєї держави. Дана категорія учнів яскраво представлена в Канаді, Еспанії, Портуґалії, Італії, Чехії, Туреччині, Франції та багатьох інших країнах.

Всіх громадян, які потребують даної форми навчання, можна умовно поділити на наступні групи:

А – учні, які вміють вчитися самостійно; В – які потребують допомоги в організації самостійної роботи; С – учні, вишкіл яких буде здійснюватися в малих групах під керівництвом педагогів.

З 23 липня 2007 року Міжнародна українська школа приймає учнів на навчання до 1-11 кляс. Зарахування учнів здійснюється на безконкурсній основі протягом року, але документи приймаються не пізніше, ніж за три місяці (до 18 жовтня та до 1 березня) до початку державної підсумкової атестації учнів (тестування/іспити).

Заяву для зарахування встановленого зразка претенденти пишуть особисто (якщо вони повнолітні) або їх батьки чи особи, що їх замінюють (якщо вони неповнолітні) на ім'я директора школи. До заяви додаються документ про народження (ксерокопія); документи про освіту (крім учнів першої кляси); документи, що підтверджують законність перебування за кордоном, реєстрацію у відповідних органах країни, в якій перебувають батьки та дитина (ксерокопії); медична довідка з профілактичним оглядом лікарів-спеціялістів (ксерокопія); електронна адреса, за якою буде здійснюватися дистанційне навчання та обмін інформацією.

Якщо оригінали вказаних документів складені іншою мовою, крім української, до ксерокопій обов'язково додається переклад українською мовою, завірений керівником консульського відділу закордонної дипломатичної установи. Документи для зарахування можуть бути подані очно, а також переслані за допомогою електронної пошти, кур'єрською службою тощо.

Приймальна комісія школи розглядає подані документи в термін від 3 до 7 днів з моменту їх отримання. Результат засідання приймальної комісії повідомляється учневі, як правило, за електронною адресою.

Учні, які подали заяви до 1 вересня, отримають результати засідання приймальної комісії після 15 вересня. При отриманні позитивної відповіді учень повинен надати ориґінали документів в_тижневий термін. У разі неотримання ориґіналів документів через два тижні адміністрація школи має право відмовити у зарахуванні. При отриманні ориґіналів документів учень зараховується до школи наказом директора. Після зарахування учень отримує доступ до дистанційної форми навчання.

При зміні місця проживання (електронної адреси) учень зобов'язаний повідомити школу.

Заяви про зарахування до школи слід подавати до Міністерства освіти і науки України за електронною адресою: m-globa@mon.gov.ua, тел./факс (38-044) 486-24-38, (38-044) 486-22-35, (38-044) 486-22-30

Посольство України в США

До 70-ліття розстрілів у Сандормоху

У північно-західній Росії, за кількасот кілометрів від Петрозаводська, недалеко від Біломорканалу та Соловецьких островів, знаходиться урочище Сандормох. Влітку 1997 року завдяки товариству „Меморіял" Карелії було встановлено, що в 1937-38 роках у його лісистих мочарах розстріляно майже 10 тис. в'язнів. Лише за кілька днів, 27 жовтня і 1-4 листопада 1937 року, було розстріляно 1,111 осіб, між ними майже 500 представників української інтелігенції. Серед них були режисер Лесь Курбас, поет Микола Зеров, драматург Микола Куліш, Антін Крушельницький, Валер'ян Підмогильний, Марко Вороний, Микола Павлушков та багато інших.

Завдяки ініціятиві української громади Петрозаводська і Карелії тут встановлено гранітній хрест українським жертвам. До спорудження цього хреста прилучилася українська громадськість цілого світу. У 2004 році СВУ провів збірку для цієї цілі і передав організаторам більшу частину коштів на встановлення пам'ятника. Сандормох став символом прихованої трагічної історії нашого народу, а жертви, поховані у його мочарах, ще раз вказують на мартирологію української нації, втрачену українську інтелігенцію, намагання знищити українську духовність.

Закликаємо наших братів і сестер в Україні і в діяспорі в 70-ту річницю цієї трагедії вшанувати жертви молитвами і сходинами. Сандормох повинен стати засторогою і надхненням для нас і майбутніх поколінь, поклинаних шукати правду, вивчати нашу правдиву історичну спадщину.

За Світовий Конґрес Українців
Аскольд Лозинський,
президент
Віктор Педенко,
генеральний секретар

ЦИТАТА ТИЖНЯ

„Перша причина – це недосконале законодавство, яке дає кілька можливостей його трактування. Але всім зрозуміло, що причина, через яку не дали реєстрації Бльокові Юлії Тимошенко є більше політична, ніж правова, перепони є штучні. Будуть суди, буде оскарження, буде гальмування передвиборчого процесу".

Олександер Черненко, речник Комітету виборців

Фатальний дефіцит

Читачі наші, віримо, розуміють, чому ми в політичних оглядах і коментарях намагаємося навіть на проблемному тлі знайти знайти якусь світлу смужку: бо як би ми тут, поза Україною, змогли б жити і як би змогли виживати без надії на кращий завтрашній день рідної землі? Але ми також дуже сподіваємося, що читацька громада здає собі справу з небезпечної гостроти внутрішніх українських проблем і не є такою наївною, аби очікувати аж фундаментальних позитивних змін від позачергових парляментських виборів 30 вересня. Тому сьогодні ми, даруйте на слові, відкликаємо наші надмірні запевнення у тому, нібито в українській політиці є різні люди – є мудрі, відповідальні, чесні і непідкупні, а є вкрай цинічні гендлярі. Є, але перших – забагато, а других - замало. „Нас переконують, що не всі політики однакові. Справді, є товщі і є худіші, вищі і нижчі...", - з гіркою іронією пише відомий український публіцист Тарас Возняк, і далі пропонує порівняти характер формування передвиборних списків усіх партій і бльоків. Виявляється - ніякої різниці навіть між „біло-синіми" і „помаранчевими". У кожному списку – сини, брати, свати, куми партійних вождів. Або „спонзори", тобто олігархи. Побійтеся Бога – які ж депутати зі сватів і кумів, які з них державні діячі? На думку Т. Возняка, Вєрка Сердючка, „гермафродит зі звіздою на голові, який зганьбив нашу країну, де тільки міг – і в Росії, і на Евробаченні", опинившись у Верховні Раді, „буде однією з найщиріших і найчесніших на цьому зборищі".

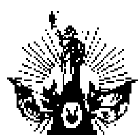
Це саме має на увазі й професор Могилянки Ігор Лосєв: „Подивіться, у нас є політики, які просиділи вже 16 років в парляменті і будуть сидіти, поки їх не винесуть вперед ногами... В нових списках нам нав'язуть той самий непотріб".

„Як вийти з цієї ситуації? – запитує журналіст-аналітик Анатолій Ульянов, і сам відповідає. – Політиків треба приборкати, бути постійно незадоволеними ними, щоб вони почувалися погано. І якщо вони відчують, що їх не люблять, то почнуть впадати в депресію. Й тоді бастіон їхнього зла можна буде повалити...".

„Бастіон зла" – боляче це читати, боляче усвідомлювати, що це таки правда. Еге ж, риба гниє від голови. Низька моральна якість політики викликає ланцюгову реакцію в суспільстві. Тим часом мораль, як стверджує американський футуролог Френсис Фукуяма, – це „соціяльний капітал, котрий визначає ступінь життєдіяльности суспільства". Саме у світлі цього визначеннння ми повинні розглядати рух за відродження України і її майбутнє. Цей рух аж ніяк не зводиться до боротьби партій між собою, це взагалі не боротьба, передусім це – ставлення перед очі народу високих моральних, етичних взірців. Взірців жертовности і вірної синівської любови до України, взірців правдивости і чести. Хтось же врешті-решт повинен засвідчити, що правда і честь – це незрівняно більше, ніж влада і гроші. Натомість бачимо лицедійство, вдавання, гру. Безпросвітні циніки демонстративно ходять навіть до церкви, тримають там свічки і вдають, нібито знають, чого вимагає від них Бог. Насправді ж Він вимагає, аби вони усвідомили власну відповідальність за свої вчинки, особливо ті, що позначаються на житті всього суспільства.

Дефіцит моральности у політиці тепер скрізь дуже великий. У всьому світі ситуація подібна до біблійної: нема праведників, нема ні одного... Але нас непокоїть передусім Україна, моральний стан рідного народу - колись високоморального, мудрого, духовно багатого. Даремно всі ті несправжні „слуги народу" сподіваються уникнути відповідальности перед історією. Духовні закони такі ж непохитні, як і фізичні. Добро повертається добром, зло - злом. Хто псує моральну атмосферу суспільства, той повинен добре зарубати собі на носі, що в цій зіпованій атмосфері доведеться жити його дітям і внукам.

Український виборцю, розваж на ці міркування!

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

Головний редактор – Рома Гадзевич

Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510
E-mail: svoboda@att.net Website: www.svoboda-news.com
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік $55.00, на півроку – $35.00. Для членів УНСоюзу
$45.00 річно, на півроку – $30.00. За кожну зміну адреси – $1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".
Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041 e-mail: ukradmin@att.net
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська	(973) 292-9800 дод. 3040 e-mail: adsukrpubl@att.net
Передплата	– Марійка Пенджола	(973) 292-9800 дод. 3042 e-mail: ukrsubscr@att.net

СЕРПЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ

Подвиг Пилипа Коновала

22 серпня 2005 року, у Ленсі, Франція, в присутності представників урядів Канади, Великобританії, Франції та України було відкрито бронзову меморіяльну дошку героєві Першої світової війни, українцеві за походженням, Пилипові Коновалу (15 вересня 1888 року - 3 червня 1959 року), єдиному українцеві – кавалерові Хреста Вікторії, найвищої та найпочеснішої нагороди за мужність перед лицем ворога, якою можуть бути нагороджені військові з країн, підлеглих Британській короні.

У серпні 1917 року, коли П. Коновалові було 28 років, він виконував обов'язки капрала в 47-му батальйоні полку Британської Колюмбії Канадських експедиційних сил в часі Першої світової війни. У серпні 1917 року в Ленсі тривала битва за висоту 70. П. Коновал командував відділенням вояків під час наступу. Перед його відділенням стояло важке завдання зачищення від ворога укріплень піхоти та кулеметних гнізд. Під його вправним командуванням відділення успішно придушило ворожий опір і завдало ворогові значних втрат. В одному бліндажі П. Коновал особисто заколов в рукопашному бою трьох ворогів, а потім один атакував і вбив ще сімох інших у вирві від вибуху. Під час наступу кулемет на правому фланзі стримував просування, завдаючи відділенню значних втрат. П. Коновал кинувся вперед, ввірвався в укріплення, знищив кулеметну залогу та забрав кулемет із собою.

Наступного дня він знову самостійно атакував інше кулеметне гніздо, знищив ґранатами залогу із трьох чоловік, кулемет та усе укріплення. Загалом під час битви П. Коновал знищив щонайменше 16 ворогів і хоробро бився протягом двох днів наступу аж до свого важкого поранення. Про це можна прочитати у виданні „The London Gazette", ч. 30400, від 23-26 листопада 1917 року.

Хрест Вікторії П. Коновалу особисто вручив король Ґеорґ V разом зі званням сержанта. Вручаючи нагороду, король сказав: „Ваш подвиг є одним із найбільш мужніх та героїчних в історії моєї армії. Прийміть мою подяку за нього". П. Коновал мав також інші нагороди: Британську воєнну медалю, Медалю Перемоги, Коронаційні медалі Ґеорґа VI і Єлизавети II.

Королівський Канадський леґіон (відділення Коновала) в Торонто зробив його своїм покровителем в 1953 році. Леґіон також сприяв створенню Нагороди Коновала – щорічного навчального ґранту в Канадському королівському військовому коледжі.

П. Коновал іміґрував до Канади в 1913 році, залишивши в Україні дружину та дочку, котрим обіцяв скоро повернутись. Коли вибухнула Перша світова війна, записався добровольцем в отавський 77-ий піхотний батальйон. Пізніше його було перепризначено в 47-ий батальйон Британської Колюмбії. Понад 10 тис. канадських українців також служили в канадських експедиційних силах в часі Першої світової війни. Король Ґеорґ V вже тоді відзначив, що у відсотковому відношенні до національного складу жителів Канади у війську було найбільше саме українців.

На відміну від більшости канадських українців того часу, П. Коновал походив із східньої України, що на той час перебувала під владою Російської імперії. Це несподівано йому допомогло, оскільки він був помилково записаний як росіянин. Тисячі українців були тоді інтерновані в Канаді як „посібники ворога" та переміщені до 24-ох концентраційних таборів в період з 1914 до 1920 року.

Після свого поранення під час битви за висоту П. Коновал був призначений помічником військового аташе посольства Росії в Лондоні (вочевидь, його помилкова ідентифікація як росіянина спричинилась до цього). Під час служби на цьому посту був представлений в Росії до ордену св. Георгія 4-го ступеня. Пізніше його було приписано до 1-го Канадського резервного батальйону, що був частиною Канадського лісорубного корпусу. Повернувся у Ванкувер 20 червня 1919 року.

Звільнений з почестями із збройних сил, П. Коновал намагався облаштувати своє післявоєнне життя, але давались взнаки його важкі поранення. Його перша дружина та дочка зникли безвісти в сталінських концентраційних таборах.

В Отаві П. Коновала найняли прибиральником в парляменті. Прем'єр-міністер Канади Вільям Лайон МекКензі Кінґ призначив П. Коновала особливим наглядачем бюра прем'єр-міністра. На цій посаді П. Коновал працював до своєї смерти.

П. Коновал помер в 1959 році в Галі, Квебек, у віці 72 роки. Похований на цвинтарі Нотр-Дам-де-Лурд, в Отаві. В 1996 році надголівний камінь на могилі П. Коновала було замінено на пропам'ятну стелу.

Меморіяльні дошки на честь П. Коновала відкрито у приміщенні Пішої ґвардії Генерал-губернатора в Отаві, у Відділенні 360 (Відділенні Коновала) Королівського канадського леґіону в Торонто, в арсеналі Королівського Вестмінстерського полку (полк Коновала) в Ню-Вестмінстері, Британська Колюмбія, у Меморіяльному парку „Село Україна", Манітоба, у місці народження П. Коновала (Кудків, Україна, у 2001 році), у Ленсі, Франція, зусиллями відділення ч. 360 Королівського канадського леґіону Торонто та за сприяння муніципалітету Ленса, Асоціяції Королівського Вестмінстерського полку та Українсько-Канадської Асоціяції громадських свобод.

Л. Хм.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Україна повинна знати своїх героїв

Коми ми щорічно вшановуємо героїв академіями, Панахидами, довгими статтями в пресі, то чомусь забуваємо про Ґероїв давньої нашої історії. Коли б у нашій історії не було цих героїв, то хто відважиться довести, що ми мали б сьогодні Самостійну Україну?

Цю історичну сторінку можна заповнити хоч частинно. На мою думку, цим повинні зайнятися історики, письменники та преса. Наприклад, у виданнях помістити короткі життєписи славних вождів, почавши від джерел української історії. Це було б наукою для молодого покоління, котре мало знає про героїв давнини.

Політичний світ дуже цікавиться Україною. Вже знають, що Україна – не Росія, але дуже мало знають про нашу давню історію та наших славних героїв.

Стефан Палилик,
Ґлен Спей, Н. Й.

Ненадійне телебачення

Звертаємося з проханням допомогти нам дізнатися, що являє собою компанія „IMB International Media Broadcasting" в Канаді. Скоро буде рік, як у Клівленді „наробила галасу" реклама „Телебачення з України – 24 години на добу. Без кабеля, без антени! Дивіться телеканали з Европи – пряма трансляція з України, Росії, Польщі". Звичайно, що українці всіх „хвиль" з ентузіязмом передавали цю новину з уст в уста, вводили програму у свої телевізори, сідали до екранів, щоб співпереживати за все, що діється в рідному краї. 72 доляри з бюджету сім'ї кожного місяця (це немала копійка) без жалю виділяли на цю душевну близькість з Україною.

Але за деякий час старше покоління почало відмовлятися від цього телебачення, бо в Україні на всіх каналах говорили російською мовою. А для молодшого покоління почалося випробування нервів. У той час, як канали Росії та Польщі працюють безперебійно, то українські працюють (у кращому разі) або в шаховому порядку, або просто зникають всі.

Наші дзвінки до Канади не дають позитивних результатів. Зникли цікаві програми „Майдан", „Новий час", „П'ять копійок", „Я так думаю" та ін. Чи вони вже скасовані й в Україні? Зате повним ходом йде реклама горілок „Неміроф" та „Біленька".

Оксана Шараневич, Петро Твардовський, Марія Старко, Степан Галай, Василь Ласійчук
Клівленд, Огайо

Озвіться, люди з Требухова

Я народилася в селі Требухів Броварського району на Київщині. Протягом останніх 10 років займаюся видавничою діяльністю. У 1997 році зареєструвала в Броварах, де живу, культурно-просвітницький центр „Українська ідея". Це була реакція на заяву тодішнього Президента України Леоніда Кучми про те, що він не знає, що таке українська ідея. На відміну від колишнього Президента, я знала і знаю, що це таке, і багато років працюю на утвердження української ідеї в українському суспільстві. На книгах, які я видаю, написано: Бровари, „Українська ідея". До речі, в „Українській ідеї" виходить і широко відома тепер в Україні полемічна книга Галини Могильницької „Літос" з історії Української Православної Церкви, яка друкується на кошти, які зібрав серед українців США та Канади Рух за Помісну Українську Православну Церкву (голова Олександер Полець).

Переконана, що краєзнавча література, якій я надаю особливого значення, має надзвичайно великий вплив на національно-патріотичне виховання дорослих і молоді.

Зараз я працюю над книгою про своє рідне село. Вже опрацювала частину надзвичайно багатих архівних матеріялів. Зокрема в архівах зберігається судова справа 1906 року на відомого поета Григорія Чупринку, уродженця сусіднього села Гоголів, розстріляного в 1921 році, та Миколу Галагана – першого Посла Української Народної Республіки в Румунії та Угорщині. Пізніше він відбув 10 років у радянських концтаборах. Ці два видатні діячі українського національного руху в 1905 році проводили сходки в Требухові і були за це заарештовані.

Мрію подати в книзі розділ про вихідців з Требухова, які волею долі опинилися в діяспорі. Прошу озватися вихідців з Требухова або їхніх нащадків. Мене цікавить історія виїзду окремих осіб чи родин з України, життя в далеких землях, фотографії, копії документів. Подробиці з'ясуємо в процесі листування.

Моя адреса: бульвар Незалежности, 7, кв. 47, м. Бровари, Київська область, 07400 Ukraine. Електронна адреса: semynog@bigmir.net. Телефони: (38-044) 945-7659 (вдома), (38-067) 375-3022 (мобільний).

Марія Овдієнко,
Бровари, Київська обл.

* * *

Я співпрацюю з Марією Овдієнко майже два роки. Вона є видавцем книжки Галини Могильницької „Літос", а Рух за Українську Помісну Православну Церкву робить заходи, щоб ця книжка була розповсюджена в Україні. Досі було видано понад 80 тис. примірників, а до кінця року плянується дійти до 100 тис. Ця книжка робить феноменальний вплив на всіх, хто її прочитає. Тритисячний наклад книжки „Літос" вийшов в англійському перекладі.

Олександер Полець,
Мінеаполіс, Мінесота

Роман Шухевич був на цій скелі

Скеля Олекси Довбуша

У молоді роки Роман Шухевич був активним пластуном. Одним із його захоплень було лазіння по Скелях Довбуша, що біля села Бубнище на Івано-Франківщині. У серпні 1925 року тут відбулася друга обласна пластова зустріч, під час якої 18-річний Р. Шухевич разом з товаришем Іваном Сеневим встановили синьо-жовтий прапор на найвищій із тутешніх скель.

Сьогодні Скелі Довбуша є популярним місцем туризму. Щодня повз скелі проходять групи людей різного віку з усіх куточків України. Дедалі частіше тут проводяться різноманітні пластові заходи, зокрема й вишколи зі скелелазіння.

Львівська колиба куреня „Ватага бурлаків" виступає з ініціятивою встановлення бронзової меморіяльної таблиці на скелі, яка стала місцем подвигу одних із найкращих синів нашої організації. Для виготовлення таблиці потрібно близько 600 дол. Оголошується збір коштів. Просимо усіх, хто хотів би зробити свій внесок в успіх цієї справи, надсилати пожертви до станиці Пласту Львів з позначкою „На меморіяльну таблицю Шухевичу на скелі". Адреса: вул. Шептицьких, 16, Львів, 79016 Ukraine. Тел./факс: (380-322) 23-888-26.

Ст. пл. скоб **Андрій Котлярчук,**
Львів

Коли добробут дістався легко

У „Свободі" (ч. 23) я прочитала допис Галі Макогон з Сейнт Пітербурґу, Фльорида, і пишу на нього відгук. На мою думку, у авторки допису не було серйозних причин покидати Україну. Це не 1933 рік. Кордони відкриті. Ми одержали багато продуктових і інших пакунків від американських українців. З голоду ніхто не вмер.

Шлях до американського добробуту у Г. Макогон і її опонентів – різний. Г. Макогон не мучилась в таборах для поселенців, не працювала тяжко лише для того, щоб зайняти якесь місце в Америці, не пристосовувалась до чужого життя, щоб після цього всього мати американський добробут.

Г. Макогон добробут отримала легко – з допомогою візової льотерії. І свій добробут вона собі створила завдяки порядку в Америці – замість того, щоб розбудовувати його в Україні. Т. Макогон має великі переваги – вік її 40 років чи близько цього. В мене таких переваг немає. Мені вже під 70, інвалідність другої групи.

Що я можу порадити пані Галі? Кожен повинен нести свій хрест сам і робити свій вибір. Для одних гарні речі, авто і добробут – головне в житті. Для інших – успіхи в праці на благо України.

Першим важко знайти місце в Україні, бо вони хочуть ще не створеного добробуту. Закордонні українці на чужих землях створили собі добробут, а такі, як Г. Макогон і на своїй землі творити його не хочуть.

Клавдія Мірецька,
Дніпропетровськ

УОКЦ запрошує на морську прогулянку

У січні 2008 року, на свято Маланки, Український культурно-освітній центр (УОКЦ) організовує морську прогулянку на підтримку центру. 12 січня з Маямі, на борту лайнера „Norwegian Sun", розпочнеться захоплююча подорож у порти західніх Карибів – Роатан, Беліз, Козумел та Ґрейт Стируп Кей. За початкову вартість 590 дол. від особи ця подорож надає унікальну можливість відпочити у колі українських друзів та родини. Зробіть замовлення до 10 вересня 2007 року. За інформацією звертайтеся до „Zenia's Travel Club" на адресу: 46 Muirfield Rd., Jackson, NJ 08527. Тел.: (732) 928-3792, електронна пошта: ztc@earthlink.net.

Андрея Поритко-Жаровська,
Філядельфія

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Зустріч членів Дітройтської Округи

Дітройтська Округа, одна з найактивніших Округ Українського Народного Союзу, цього року, як і в минулому, провела свою традиційну літню зустріч на оселі „Діброва“. Метою таких зустрічей є практикування гарної співпраці членства Округи.

Цьогорічна зустріч відбулася у суботу, 23 липня. Вона складалася з перекуски, ділової і розвагової частин.

Програму відкрив голова Округи д-р Олександер Серафин, який поінформував про працю централі та позитивне вирішення деяких її фінансових справ та проблем Союзівки, а також про працю Дітройтської Округи.

Опісля відбулася розвагова частина. Ніна Василькевич прочитала декілька своїх поезій, Олена Папіж читала гуморески Павла Глазового та інших авторів, Віра Крива читала також свої вірші. Кінцевою частиною розвагової програми були спогади Лідії і Богдана Казевичів про їхню поїздку в Україну.

Перед закінченням програми д-р О. Серафин подякував усім присутнім за участь, а особливо тим, хто виступав у розваговій частині. Також він подякував жінкам, які приготували дома і привезли на „Діброву“ солодке. Добре попрацювала Зеня Серафин, яка організувала і взяла участь у підготуванні смачного частування. Після закриття присутні члени УНСоюзу ще довго говорили про Україну.

Такі зустрічі позитивно впливають на співпрацю Дітройтської Округи Українського Народного Союзу.

Зенон Василькевич

Нова членка УНСоюзу

Калина Кульчицька, доня Аретки і Лева Кульчицьких з Парми, Огайо, – нова членка 358-го Відділу УНСоюзу. Свою внучку забезпечили бабуся Дарія Кульчицька та дідусь д-р Юрій Кульчицький.

Одне слово...

(Закінчення зі стор. 8)

реєструванням списку від БЮТ, але комісія не відступає. Тим часом керівник комуністів Петро Симоненко оприлюднив свою фантастичну версію конфлікту: БЮТ навмисне подав списки без точних адрес, щоб зірвати вибори і дати Президентові можливість запровадити в країні надзвичайний стан. Мабуть, комунякам самим давно сниться надзвичайний стан, тому й говорять про це – і дуже дивно, що за тими ж останніми даними „Соціовиміру“ комуністи знову опиняться у Верховній Раді.

От соціялістам прохідний бар’єр тим менше світить, чим більше Олександер Мороз пнеться потоптатися по головах своїх противників. 8 серпня соціялісти подали до Окружного адміністративного суду Києва вимогу скасувати старе рішення ЦВК, яке передбачало участь БЮТ і „Нашої України“, поряд з іншими колишніми парляментськими фракціями, у формуванні окружних виборчих комісій. Арґументи О. Мороза: склавши депутатські мандати, БЮТ і „Наша Україна“ втратили право представництва у цих окружних комісіях. Суд, на ганьбу О. Мороза, не задовольнив цього позову. Бо не те головне, що бютівці і „нашоукраїнці“ склали депутатські мандати, а те, що вся Верховна Рада розпущена указом Президента, тому всі колишні фракції пербувають в однаковому становищі.

Чи ЦВК знову буде впиратися? Швидше за все – ні, і з тієї самої причини: „реґіонали“, які контролюють комісію, будуть боятися викликати на себе нові масові протести.

Втім, у найновіших повідомленнях вчувається оптимізм: Окружний адміністративний суд української столиці зобов’язав Центральну виборчу комісію зареєструвати список кандидатів від БЮТ для їхньої участи у позачергових виборах 30 вересня. Ось тільки чи закінчиться на цьому міжпартійний „плюралізм“?

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Вибрано проєкт пам'ятника Українсько-Американським ветеранам

Вибраний проєкт пам'ятника.

САВТ БАВНД-БРУК, Ню-Джерзі. – Комітет будови пам'ятника інкорпорованої організації Українсько-Американських ветеранів (УАВ) вибрав проєкт пам'ятника на пошану всіх американців, чоловіків і жінок українського походження, які служили в збройних силах США. Пам'ятник буде поставлений на видному місці, недалеко церкви-пам'ятника св. Андрія у духовному осередку Української Православної Церкви в США в м. Савт Бавнд Брук, Ню-Джерзі.

Конкурс на цей пам'ятник був оголошений в усій українській громаді, кількість надісланих проєктів – подиву гідна, і багато з них справді цікаві. Члени комітету уважно переглянули всі проєкти, поки зробили своє остаточне рішення. Комітет висловлює щиру подяку всім, хто взяв участь у конкурсі.

Остаточний вибір упав на проєкт українського скульптора з Канади Івана Яцева: дві високі ґранітні колони підносять очі, серця і думки кожного глядача, закликаючи його до молитовного вшанування всіх українців-американців, які пожертвували так багато для цієї країни і її ідеалів. Враження драматично збільшується, коли глядач наближається до пам'ятника.

Комітет очолюють попередній командир УАВ Матвій Козяк та секретар Консисторії УПЦеркви в США, протопресвітер ФранкоІсточин. Почесними головами є Першоієрарх УПЦеркви в США Митрополит Константин та Митрополит Української Католицької Церкви в США Архиєпископ Стефан Сорока. Почесним головою був обраний також Стефан Вічар, але, на жаль, він помер уже після обрання до Комітету. Активним дорадником Комітету є голова Консисторії УПЦеркви в США Архиєпископ Антоній. Іншими членами Комітету є Анна Кравчук, Крайовий командир УАВ і скарбник, протопресвітер Василь Дяків з УПЦеркви в США та протопресвітер Даниїл Ґурович з УКЦеркви в США; ІринаІсточин – помічник скарбника; Володимир Боднар – секретар; полковник Леонід Кондратюк, Василь Лучків, Оксана Козяк, Бернард Кравчук, Михайло Вовк та Едвард Зетік – члени. Ще один із вибраних членів – Володимир Деметро також уже упокоївся в Бозі.

Пам'ятник споруджується для вшанування сотень тисяч українських американців, що служили і зараз служать у війську США. Українці служили за мирних часів і за воєн, починаючи з Еспансько-Американської війни, але військовий історик полк. Леонід Кондратюк пише, що існують історичні докази на те, що українці брали участь вже і в Громадянській війні.

Ще нема офіційного підрахунку числа українських американців, що служили в Збройних силах США. Одна статистика подає, що зараз живе 90,000 таких ветеранів, а також стверджує, що 200,000 американців українського походження були військовими у Другій світовій війні.

Реєстраційний проєкт УАВ збирає імена від самих ветеранів, їхніх родин та взагалі української громади. Зібрані дані комп'ютеризуються, щоб вони були доступні загалові у Історико-освітньому комплексі УПЦеркви в США. Водночас є плян видати багатотомну серію книг, в яких будуть подані імена, а по можливості й фотографії учасників. Перший том був виданий у 2004 році, а другий готується.

Комітет побудови пам'ятника українським американським ветеранам розпочне вже цього літа збирання фондів. Грошеві перекази слід виписувати на UAV National Momument Committee, P.O. Box 5058, Somerset, NJ 08875.

о. Даниїл Зелінський

Члени комітету з будови пам'ятника Українсько- Американським ветеранам.

УНІС подарував громаді бібліотеку

Зліва: Михайло Савків і Юрій Добчанський з подарованими книжками.

ВАШІНҐТОН. – 16 липня Українська національна інформаційна служба (УНІС) – вашінґтонське бюро громадських взаємин Українського Конґресового Комітету Америки (УККА) передало частину своєї бібліотеки Українській католицької церкві св. Родини на честь 30-ої річниці його заснування. Старший бібліотекар Бібліотеки Конґресу США та бібліотекар церкви Юрій Добчанський, приймаючи книжки, подякував УНІС за підтримку у розбудові книжкового фонду. Передав книжки бібліотеці президент УККА, директор УНІС Михайло Савків.

УНІС

Успіхи студентки Мирослави Гаврилюк

Мирослава Гаврилюк

МІНЕАПОЛІС, Мінесота. – 4 травня Мирослава Гаврилюк успішно закінчила музичний відділ університету штату Юта, в якому навчалась два роки як аспірант, і дістала ступінь маґістра музики з кляси клярнета. До цього успіху М. Гаврилюк привели наполегливість і відданість обраній професії. В університеті вона працювала також як вчитель-помічник у відділі музичних груп, була учасником концертних програм, а також виступала як провідний клярнетист у новоствореному ансамблі та квартеті клярнетистів. Щоб успішно захистити ступінь маґістра, М. Гаврилюк брала участь у двох виступах як солістка і здала усний іспит з обраної професії. Під час навчання в університеті вона концертувала у колективах „Salt Lake Symphony" і „Prevailing Winds", а також мала приватну студію, де вчила гри на клярнеті учнів віком 10-18 років.

Цієї осені М. Гаврилюк почне навчання в університеті штату Арізона, в Тусоні, де буде працювати над докторською дисертацією з музичного мистецтва. Вона дістала стипендію за активність у концертній діяльности та як здібна клярнетистка. Навчатиметься вона під керівництвом проф. Джері Кіркбрайда, який є членом ансамблю „Dorian Wind Quintet", відомого своїми виступами в США та Европі.

Зоя Лозова-Семенець

Ми з приємністю вітаємо Мирославу Гаврилюк з успішним закінченням музичного відділу при університеті штату Юта та досягненням звання маґістра музики і щиро бажаємо їй в дальшій науці досягнути звання доктора у цьому важливому мистецтві. На терені Мінесоти М. Гаврилюк відома як внучка заслуженого українського громадського і політичного діяча св. п. Василя Станиславова, сотника українського повстанчого руху на Крем'янеччині, та особливо політично активного в еміграції, кількаразового голови Об'єднання Державного Відродження України (ОДВУ). Вона – правнучка особливо поважаного і активного ветерана армії Української Народної Республіки (УНР) св. п. Микити Лозового.

Антін Семенюк, *колишній голова Об'єднання прихильників УНР в Америці*

Нова хвиля козацтва в Америці

Представник Українського вільного Козацтва США і Канади в Україні Анатолій Грива.

ТОРОНТО, Канада. – Відбулася позачергова Козацька рада членів виконавчого органу Українського вільного Козацтва (УВК) США та Канади, скликана з ініціятиви Верховного отамана УВК генерал-осавула Йосипа Іваха Д. Байди. З вітал ьним словом та доповіддю про стан справ в козацьких осередках української діяспори виступив начальник штабу Генеральної канцелярії УВК генерал-хорунжий Армін Кон. Після тривалих дебатів заключне слово взяв Й. І. Байда, який розповів про свою багатолітню працю на посаді голови Старшинської ради, дружні і багатоплідні взаємини з Генеральною канцелярією УВК в Україні, Гетьманом України В. Ющенком, допомогу козацьким товариствам в Україні. Він звернувся до Козацької ради з проханням, з огляду на стан здоров'я, перевести його з посади в стан почесних, і рекомендував на посаду наказного отамана США та Канади Головного отамана полковника Петра Ващика. Козацька рада одностайно проголосувала за цього кандидата. Верховний отаман Й. І. Байда урочисто передав новообраному наказному козацькі клейноди, прапор, печатку, козацький архів та повноваження.

П. Ващик подякував за високу довіру і накреслив пляни на ближче майбутнє. Невдовзі відбудеться концертна тура відомих співаків з нагоди святкування 65-ої річниці УПА та 100-ліття Романа Шухевича. Колишніх вояків УПА та визначних патріотів України нагороджуватиме орденами та медалями уповноважений представник УВК діяспори в Україні генерал-полковник Анатолій Грива. Цікавою акцією є прибуття до США, на запрошення Генеральної канцелярії УВК, козацької чайки „Спас". Залога львівських козаків-мореплавців досягне берегів США восени і візьме участь у святкуванні у містах від Маямі до Чикаґо. УВК ініціюватиме будівництво „Повстанської столиці" з центральним музеєм УПА, повстанським Пантеоном, військовим ліцеєм дітей-сиріт на місті знищеного волинського села Гутвин, де народжувалася УПА та її штаб.

Козацька делеґація відвідала Музей українознавства в Торонто, де П. Ващик нагородив засновницю музею Євгенію Пастернак орденом „Слава і честь України".

Богдан Троян

Українська Євангельська церква

закликає:

Вивчайте Біблію, живіть за Словом Божим!

На пожертви нашої громади щотижня на цьому місці ми стисло розповідаємо про кожну з 66 книг Біблії.

57. Перша книга Самуїлова, 16:18: Давид і Голіят

Послав Бог Самуїла до Єсея у Віфлеєм, бо з його синів мав бути майбутній цар. Першим побачив Самуїл красеня Еліява і вирішив, що той буде царем, але Бог сказав: „Людина дивиться на лице, а Бог – на серце". Сімох синів привів Єсей, внук Рути, але жодного не вибрав Самуїл. Аж на його вимогу погукали з пасовища юного вівчара Давида і саме його помазав Саул на царство. Рушили филистимляни на Ізраїль і нікому було боронити його. Тоді Давид зголосився виступити на двобій з ворожим велетнем Голіятом. Але не міг Давид рухатися у важкому панцирі і зняв його, а з собою узяв лише палицю та п'ять камінців до пращі. Голіят спершу сміявся з малого Давида, але хлопець кинув з пращі каменя, влучив велетневі у чоло і вбив його. Так став переможцем син Єсея Давид, з роду якого мав прийти Син Людський. Ізраїльтяни перемогли ворогів.

Запрошуємо Вас до Української Євангельської церкви в місті Юніоні, Н. Дж. У нашій церкві проводяться Божі Служби: щонеділі – о 10:30 ранку, а також щосереди –о 7-ій годині вечора. Кожної неділі, о 9:30, діють школи з вивчення Біблії – для дорослих і дітей. Щосереди, о 5-ій вечора, проводиться роздавання харчів для потребуючих. Наша адреса: 2208 Stanley Terrace, Union, NJ 07083. На цю адресу можна надсилати запитання з приводу прочитаних переказів Біблії. Телефон: (908) 686-8171. Електронна пошта: ueag@verizon.net

Пастор **Володимир Цебуля**
Тел.: (908) 591-0800

Відбулася Спортова школа „Чорноморської Січі" на Союзівці

На лекції з відбиванки. Перша зліва – інструкторка Еріка Патриляк.

Гість Спортової школи, колишній тренер збірної США, кращий тренер з копаного м'яча вищих шкіл Америки Євген Чижович проводить лекцію з учасниками школи. Євген Чижович був першим головним інструктором з копаного м'яча в Спортовій школі в 1969 році.

Група учасників на плавацькому вишколі. Перша справа – інструкторка Марина Ноженко.

КЕРГОНКСОН, Ню-Йорк. – Святкове закінчення Спортової школи на Союзівці при численній участі батьків та гостей, а також скарбника УНСоюзу Роми Лісович, відбулося в суботу, 4 серпня. В реєстраційній книзі школи було вписано 80 юначок і юнаків, які протягом двох тижнів (деякі – два, інші – по одному), побували на спортовому вишколі. Більшість становили учасники у віці 11 років і молодші, що прибули з різних штатів Америки, два 16-річних – з України (Максим Курганський з Києва і Олександер Неджерія з Дніпропетровська).

Щоденні програми починалися вранці, коли учасники проводили ранній пробіг лісовою доріжкою, а далі – руханкою, піднесенням прапорів США і України, і в цьому часі гуртом виголошували щоденну присягу: „Присягаємо перед прапорами Америки і України, що будемо добре учитися і чесно змагатися для добра і слави українського спорту в діяспорі. Боже допоможи!".

Опісля інструктори проводили в групах лекції на площі копаного м'яча, тенісових і відбиванкових кортах та в басейні. Після обіду був відпочинок, а далі продовжувався вишкіл в усіх ділянках спорту до 4-ої години, коли усі учасники йшли до басейну. Після вечері відбувалися практичні ігри, в яких учасники показували новонабуту техніку в окремих ділянках спорту. Вечорами висвітлювали розвагові фільми.

Вишкільні лекції проводили досвідчені інструктори: з копаного м'яча – Андрій Панас, Андрій Кудрик (в першому тижні), Гриць Сергіїв, Ярослав Твардовський (в другому тижні); з відбиванки – Еріка Петриляк і Михайло Завадівський; з тенісу – Стефан Сосяк, Тара Василак і Давид Фрідленд; з плавання – Марина Ноженко, випускниця Державного інституту фізичної культури і спорту в Дніпропетровську і Криворізького технічного університету, яка працювала тренеркою з плавання в Кривому Розі, а тепер працює професійно тренером плавання в Байоні, де теж тренує десять плавців „Ч. Січі". Обов'язки виховників-опікунів виконували Люба Гуменюк, Микола Петриляк і в другому тижні – Микола Процюк. Писаркою Спортової школи була Марійка Бокало, асистенткою – її доня Таїса. Обов'язки керівника виконував Омелян Твардовський. Наприкінці другого тижня юнацтво взяло участь в 26-их Українських спортових Іграх молоді, де здобуло в різних ділянках спорту ряд золотих і срібних медалей.

Учасники вишколу з копаного м'яча. Перший зліва – інструктор Андрій Кудрик, останній справа – головний інструктор Андрій Панас.

Група учасників Спортової школи „Ч. Січі" на тенісовому вишколі. Перша зліва – інструкторка Тара Василак, останній справа – інструктор Стефан Сосяк.

Майже усі учасники були нагороджені індивідуальними трофеями за добрі поступи у вишкільних лекціях. Відзначені трофеями А. Солтис, В. Каґан, М. Ватсон, А. і М. Шмотолохи, А. Скульський, Н. Іванов, Д. Сидор, М. Перковський, Н. Дацик, М. Черпак, Т. і С. Юнаси, С. Ґоран, О. Керод, А. Осціславський, А. Чарторийський, Н. Малярчук, Д. Ґірарді, А. Доманський, Ґ. Налеваєк, І. Кастільо, Д. Кухар, І. Полуянський, К. Ноженко, А. Наджерія, М. Солонинко, С. і С. Стасюки, С. Сорока, М. Барнет, О. Пиндус, Н. Тесленко, М. Качай, Д. Ґішта, А. Раджіц, Л. Баєдна, Д. Сандурський, Ґ. Василак, К. Мандич, С. Любченко, А. Войнар, М. і Д. Завадівські, Х. і В. Маїки, Б. Рівера, М. Юрин, М. Курганський, С. Боней, С. Мур, І. Івасик, Н. Лам'ю, А., Ад. і Ю. Гірняки, Н. Ґашлер, М. Бондаренко, С. Сосяк, Е. Кушмірек, А. МекМекін, А. Кравфорд, Я. Мельник, Л. Оприс, Т. Василак, Е. і М. Патриляки, С. Кучар, Д. Процюк, Ґ. Кобрин, Ю. і Д. Паславські, Д. і Х. Зєлики, А. Кобзяр.

Учасників Спортової школи від УНСоюзу щиро привітала скарбник Р. Лісович.

Омелян Твардовський

У таборі були також діти сусідів

ЮНІОН, Ню-Джерзі. – Українська євангельська церква запросила у дитячий табір „Вакаційна біблійна школа“, що відбувся 23 -27 липня, крім дітей громади, також молодь з навколишніх вулиць.

Понад 50 дітей щодня мали біблійні заняття, розваги, харчування. На кухні працювали Беті Дощик, Роса Шуствал, Христина Козак, Софія Мацкевич, а на закритті табору смажив ковбаски Карлос Штик.

Виховниками стали молоді члени громади, переважно студенти – Ірина і Уляна Телятини, Саманта і Майк Гречні, Роланд, Лара і Ян Якобчуки, Шаріта Цебуля, Мартін Прокопович, Елбі, Матвій і Ліз Штики, Кристал Іполіте, Едвич Расин, Джо Мандіна, Жастин Падуано на чолі з провідником молоді Іваном Бельцем і дружиною пастора Мерілин Цебулею.

Л. Хм.

Роса Шуствал годує найменших.

Саманта Гречна подружилася у таборі з маленькою Шімаєю.

У липні була спека.

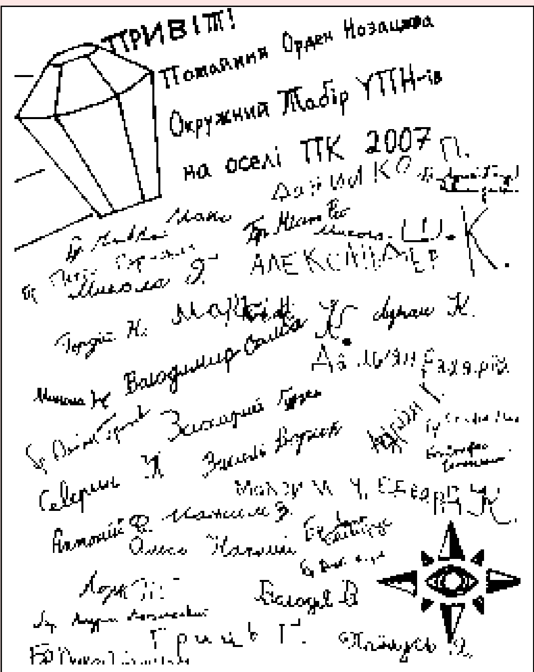

У Глорії Якобчук – свої заняття.

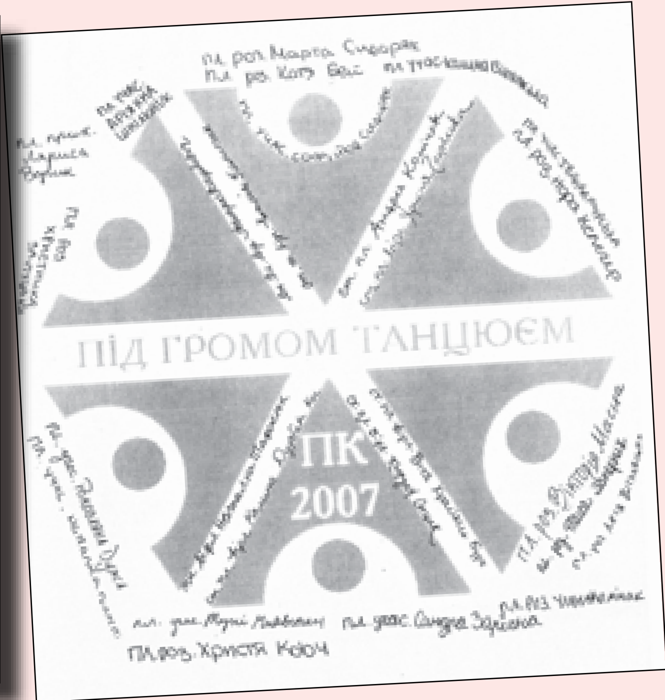

Фотографія на спомин про табір.

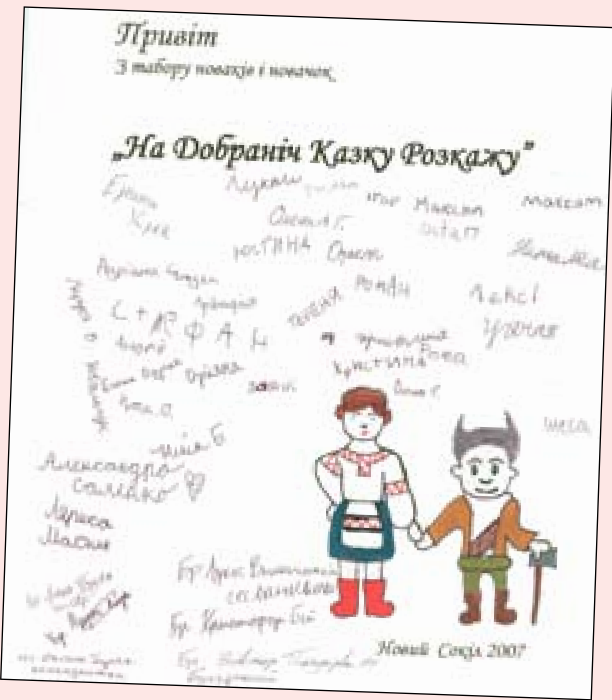
Привіти з Пластових таборів

Окружний табір новаків („Писаний Камінь“)

Табір „Під громом танцюємо“ („Писаний Камінь“)

Табір новаків і новачок „На добраніч казку розкажу“ („Новий Сокіл“)

УКРАЇНА І СВІТ

Донецькому НТШ – 10 років

Історія НТШ-Донецьк починає свій відлік з 1997 року, коли 24 травня відбулися Установчі збори відділення, на яких були присутні науковці донецьких вищих навчальних закладів та відділення Національної академії наук України. Головою Донецького відділення НТШ було обрано доктора технічних наук, професора Донецького національного технічного університету Володимира Білецького , вченим секретарем – кандидата філософських наук, керівника Донецького відділення Центру гуманітарної освіти НАН України Ігоря Паська.

За десятиріччя малочисельний Донецький осередок НТШ виріс у потужне, офіційно зареєстроване Донецьке відділення НТШ, яке фактично є Південно-Східнім Центром НТШ. Донецьке Відділення НТШ зініціювало і організаційно допомогло створенню у Луганську двох осередків НТШ – Слобожанського і Луганського. Висунуло і реалізує ідею створення НТШ в Росії. Сьогодні вже створені і під опікою Донецького відділення діють осередки НТШ на Кубані (Краснодар) та на Східній Слобожанщині (Воронеж). Крім того, потужне НТШ, яке налічує понад 60 членів, діє на Донбасі (Донецьк, Слов'янськ). Члени Донецького НТШ є у Харкові, Кривому Розі, Києві, інших містах. І процес розвитку Донецького відділення активно продовжується. Партнери діють у Одесі, Криму, Дніпропетровську.

Специфікою утворення і роботи Донецького НТШ є те, що воно виникло і функціонує при тісній співпраці з базовою ресурсною дослідницько-видавничою громадською організацією „Український культурологічний центр" (УКЦентр). Першочергова увага з самих початків була надана створенню видавничої бази. Тому у 1998 році УКЦентр ініціює заснування невеликого видавництва „Східній видавничий дім".

З самих початків свого існування Донецьке відділення НТШ є організацією-партнером фахового (за списками ВАК України) у галузі економіки, філософії, історії, а нині вже і академічного журналу „Схід", який виходить регулярно з 1995 року і має вже 81 випуск. Це вже відоме і авторитетне наукове видання в Україні.

Другим за хронологією став „Донецький вісник НТШ", заснований у 2001 році за ініціятивою проф. В. Білецького. Нині вийшло друком вже 17 томів вісника, причому відбулася їх диференціяція за тематикою і зформовані фахові редакції: з мовознавства, літературознавства, історії, філософії, хемії, медицини, технічних наук. Є спроби поширити діяльність у галузі економіки, біології, фізіології, психології, педагогіки.

У 2001 році засновано ще одне періодичне видання - збірник "Проблеми сучасного підручника середньої і вищої школи" (ініціятори заснування – В. Оліфіренко, В. Білецький, Н. Пасько). На 2007 році вийшло вже чотири числа вісника. З 1998 року виходить друком серійне видання „Біобібліографія науковців Донбасу" - на сьогодні видано вісім випусків. У 2005 році розпочато серію „Бібліотека журналу 'Схід' ". У ній покищо всього два видання, але – великі перспективи.

Отже, Донецьке відділення НТШ має шість своїх і спільних з УКЦентром періодичних та серійних видань. Зі своїми редакційними колегіями, періодичністю видання, авторським загалом, ареалом розповсюдження тощо.

Інша, надзвичайно важлива справа - мега-проєкти. Донецьке відділення НТШ бере участь у одному такому проєкті - створенні першої вітчизняної „Гірничої енциклопедії". Сьогодні над нею працюють близько 150 фахівців у різних куточках України, закордонні партнери. Автор ідеї і керівник проекту - голова Донецького НТШ, доктор технічних наук, професор Володимир Білецький. У 2001-2004 роках побачив світ великоформатний тритомний „Гірничий енциклопедичний словник". Нині матеріял суттєво допрацьовується і виходить „Мала гірнича енциклопедія" у трьох томах. Це ілюстроване видання, яке видається на замовлення Державного комітету телебачення і радіомовлення України за програмою соціяльно значимих видань. Проект „Гірнича енциклопедія" має міжнародну підтримку - від НТШ в США, від Краківської Гірничо-металургійної академії.

Велику увагу Донецьке НТШ приділяє „присутності" в інтернеті. Ми цілком поділяємо вислів з авторитетної аналітиичної газети „Дзеркало тижня": „Якщо сьогодні тебе немає в інтернеті - тебе немає ніде". Тому крім власного сайту НТШ-Донецьк: www.iatp.donetsk.ua/~ntsh ми співпрацюємо як партнери в ряді відомих порталів наукових бібліотек, аналітики. У 2002 році НТШ-Донецьк зареєстровано як регіональний „Аналітичний центр" на всеукраїнському сайті „Аналітичні центри України" www.intellect.org.ua, у 2005 році - на кримськомупорталіhttp://ukrlife.org/main/tribuna/tribuna.htm у 2006 році – на новому аналітичному порталі http://experts.net.ua, яким опікується Києво-Могилянська академія. Давня співпраця поєднує нас з порталом-бібліотекою http://vesna.org.ua/. Нарешті, за останні півроку тільки на сторінках Української віртуальної Енциклопедії - УкрВікі - нами надруковано понад 3000 статтей. На цих та інших інтернет-сайтах загалом надруковано практично всі книги, видані Донецьким Відділенням НТШ та УКЦентром та майже 80 відс. статтей періодичних видань. Загалом це біля 1000 друкованих аркушів наукової, науково-довідкової інформації у всіх галузях знань.

Таким чином, Донецьке відділення НТШ завдяки своїй праці і внеску у науковий та культуротворчий процес, є на Сході України, впливовою науковою громадською організацією і фактично виконує роль Південно-Східнього Центру Наукового Товариства ім. Шевченка.

Володимир Білецький,
голова відділення НТШ
Анатолій Карась,
генеральний секретар
Світової Ради НТШ

Запалили музичну „Свічу" в пам'ять Голодомору

6 серпня в польському місті Кракові розпочалося фільмування відеокліпу на пісню „Свіча", присвячену трагедії українського народу – Голодоморові 1932-33 років. Слова пісні написав Богдан Стельмах на відому „Мелодію" Мирослава Скорика. Виконує пісню Народна артистка України Оксана Білозір. У складі групи працювали Войцех Капеля (керівник групи), Марек Клімашевський та Петро Треля.

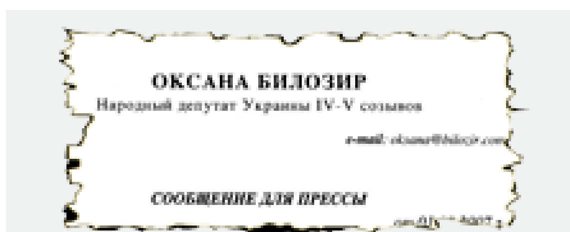
Продюсери – Юліян Кучеба та „Ультрамедіо", режисура та сценарій – Ю. Кучеба та В. Капеля.

Спільна праця над відеокліпом дала полякам можливість глибше осягнути трагічну сторінку історії українського народу. Польська сторона виявила великий інтерес до цього проєкту. Метою фільму є донесення до людей правди про Голодомор. Адже пісня проникає у душу людини, люди звертаються до неї у часи радості і смутку.

„Хоча перша частина кліпу є дуже сумною, але пісня закінчується на оптимістичній ноті: Україна, незважаючи на страшний Голодомор, продовжує жити. Головне для нас сьогодні – пронести Свічу пам'яті, щоб ми більше ніколи не зазнали такої страшної біди", – зазначила О. Білозір.

Передбачається, що презентація відеокліпу відбудеться в Україні та Польщі у середині вересня.

Прес-служба Оксани Білозір

ОКСАНА БИЛОЗИР
Народный депутат Украины IV-V созывов
СООБЩЕНИЕ ДЛЯ ПРЕССЫ

Від редакції. Вітаючи цікавий проєкт О. Білозір, водночас висловлюємо здивування з приводу того, що повідомлення про новий фільм надійшло до „Свободи" на службовому бланку народного депутата О. Білозір і з текстом, які написані поряд з українською також російською мовою. Чи шановна співачка припускає, що у „Свободі" вже не знають української мови? Коли б вже йшлося про двомовну версію документу, то в цьому випадку другою мовою мала б бути польська. Взагалі дивно бачити службовий бланк депутата Верховної Ради, виконаний не державною мовою...

Новини з Бережан на Тернопіллі...

Проф. Мирон Куропась

Гості з Америки

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська обл. – Нинішнього літа в Бережанах побували громадяни США – професор Північноілинойського університету Мирон-Богдан Куропась з дружиною Олександрою. М. Куропась приїхав уже вдруге на запрошення ректора Острозької академії Ігоря Пасічника читати лекції з педагогіки в університеті. Його дружина уже вчетверте приїхала в Україну (не враховуючи, що тут народилася і тричі „помандрувала“ з рідними в чужі країни). Пишається тим, що вона – донька викладача Бережанської гімназії Михайла Васькова, великого патріота й борця за волю України, родичка видатної повстанки Галини Дидик. Леся була активною пластункою. Важливою для неї виявилась поїздка на курси українознавства до Ню-Йорку, де познайомилася з майбутнім чоловіком Мироном, котрий проходив тут курси історії. Без церкви вони не уявляли свого життя. Парохом тут тоді був о. Любомир Гузар. Американська гостя дуже пишається, що вони з чоловіком знайшли себе за океаном. М. Куропась працював спеціяльним асистентом Президента США Форда, був учителем і директором школи. П’ять років тому його прийняли в Академічне братство Острозької академії, і нині він є почесним доктором.

Презентація ювілейної книги

Презентація ювілейної книги „Бережанська гімназія. Сторінки історії“ відбулася у неділю, 3 червня. У залі районного будинку народної творчости зібрались гімназисти різних поколінь, родичі колишніх гімназистів, учителі, місцева влада, громадськість району, численні гості. Із дзвоником в руках до зали входить гімназист 1940-их років Степан Світовий. Починається урок 200-літньої історії Бережанської гімназії.

Почесне право внести довгоочікувану книгу надають гімназистам різних поколінь Володимирові Стефановичеві, дочці гімназиста Галині Маланій (Миханів) і її внучці – учениці відродженої гімназії Ані Стефанович, випускниці Ользі Жеребецькій (Лемик) та її синові Тарасові – учневі початкової школи, майбутньому гімназистові, героям та авторам нарисів книги Мирославі Костів-Райтер, Михайлині Потикун, Емілії Підгайній з онукою Галиною, юним авторам Ані Товарницькій та Оксані Лужній. Внук гімназиста Богдана Чайковського Владика Гліб (церква св. Юрія, Львів) благословив присутніх молитвою. „Оду гімназії“ врочисто прочитав її автор Василь Савчук. А далі було чимало вітальних промов, слів шани, любови до гімназії, подяк організаторам, редакційній колегії книги, яка стала гідним продовженням доброї традиції увічнення славних сторінок нашого краю у трьох томах „Бережанської землі“ та інших.

Приємною несподіванкою для присутніх було вітальне слово ректора Українського Католицького університету о. Бориса Ґудзяка – сина гімназиста Олександра Ґудзяка, котрий, як і багато інших представників відомих родин, пишається тим, що є нащадком колишнього учня Бережанської гімназії.

Хода скорботи

12 червня 1943 року на горі Окописько в Бережанах нацисти розстріляли 1,400 євреїв. 11 червня місто відвідала делеґація євреїв з Ізраїлю, США, Польщі й України. Серед них були й колишні бережанці, яким пощастило врятуватися від розстрілу: Шимон Редліх, котрого переховувала родина Концевичів (село Рай) та Менахем Кац.

Чимало громадян міста пройшли „дорогою смерти“ – від будинку біля Банкової площі, де колись була єврейська школа, до Окописька. В багатьох місцях процесія зупинялася, й очевидці згадували знущання поліцаїв, спроби деяких євреїв утекти. Врятувався тільки М. Кац, котрий показав місце, де в нього стріляли, та шрам на нозі від кулі.

На Окопиську, біля Меморіялу пам’яті жертв Голокосту, що на єврейському кладовищі, линули молитви за тих, кого немає в живих. Участь у скорботній ході брала й Т. Концевич з села Рай, котра врятувала єврейського хлопчика Ш. Редліха.

12 червня в будинку магістрату відбулася Міжнародна наукова конференція „Бережани в пам’яті євреїв, поляків, українців“. З цікавими повідомленнями виступили професор університету ім. Ґуріона (Ізраїль), колишній бережанець Ш. Редліх, архітектор з Ізраїлю М. Кац, науковий радник Центрального українського фонду історії Голокосту (Ізраїль-Україна) д-р Арон Вайс, проректор Українського Католицького університету д-р Мирослав Маринович, науковці з Польщі Збігнев Русинський та Ричард Бжезінський, ряд інших.

Тетяна Будар

...і з Миргорода на Полтавщині

„Свобода“ на Чернечій горі

В кінці червня група дітей і дорослих з Миргорода відвідала одне з найсвятіших місць України – Чернечу гору. Віддавши шану Тарасові Шевченкові літстудійці разом з квітами залишили біля пам’ятника Кобзареві десять ксерокопій цікавої інформативної статті „З історії пам’ятника Т. Шевченкові на Чернечій горі“, надрукованої у часописі „Свобода“ 13 жовтня 2006 року. Власне для тих, хто прийшов схилити голову перед геніяльним Українцем, і кого теж, безперечно, зацікавить „Історія пам’ятника...“. Ми ж завдячуємо знайомству з історично-краєзнавчою інформацією Сестрицтву Святої Ольги при парафії УПЦ св. Андрія, яке вже другий рік передплачує для нашої молодіжної організації часопис „Свобода“.

Сестрицтво св. Ольги розшукало дочку патріота

2 березня газета „Свобода“ надрукувала дослідницьку інформацію юних краєзнавців „Чому Віру викликали до КГБ?“ – про понищений більшовиками і розвіяний світами козацький рід Ксьонзенків, останній нащадок якого проживає у Миргороді. Інформація про пошуки представників цього роду була подана майже без надії.

І раптом – радість. Оля Матула з Сестрицтва при парафії УПЦ св. Андрія повідомила, що відшукала доньку Павла Ксьонзенка, представника саме того роду, який дощенту не змогла знищити навіть диявольська потуга більшовизму.

Людмила Ксьонзенко-Мефі проживає нині на американській землі, свято шанує пам’ять свого батька, великого українського патріота, який все своє життя працював для відродження рідної української держави. Вона була зворушена вісткою з Батьківщини, яка несе возз’єднання родини. У Миргороді Олександер Ксьонзенко аж затанцював з радощів, дізнавшись про добру новину...

В пам’ять Олекси Гай-Головка

Восени минулого року в Канаді відійшов у вічність відомий прозаїк, поет і літературознавець Олекса Гай-Головко, якого з Миргородом поєднує його творча спадщина, представлена у бібліотеці ім. Галини Король.

Нині в студії провадяться літературні читання, присвячені пам’яті письменника-земляка, чиє служіння національним ідеалам України є взірцем для сучасної молоді. Особливим зацікавленням користується його книга спогадів „Поєдинок з дияволом“, у якій письменник перегортає сторінки життя і боротьби миргородців, чий життєвий шлях для миргородської громади досі залишався невідомим – д-ра Михайла Воскобійника і проф. Павла Маляра, чию творчу спадщину ми збираємо для майбутнього Музею національної слави.

Три сестри з трьох країн

Знову зустрілися на українській землі три сестри – Марія, Галина і Раїса з древнього і славного роду Дроботів. Батьки сестер – Іван та Оксана Дроботи зробили, здається, неможливе, аби врятувати своїх донечок від комуністичної наруги... Тепер живуть вони Марія – в Україні, Галина – в США, Раїса – у Канаді. Сестри сиділи у ошатній кімнаті селянського будиночка, що загубився у абрикосових гаях над річкою Хоролом, і в їхніх очах світилася тиха радість.

Україна незнищенна, допоки існують такі жінки-берегині, здатні і в рідній стороні, і у далеких світах ростити і плекати дерево рідного українського роду.

Сімейний музей Воскобійників

Від Олексія Воскобійника я дізнався про рішення його родини заснувати в миргородському батьківському будинку по вулиці Бережанській Музей родини Воскобійників. Більше того, отримав особистий дозвіл на публікацію цієї інформації у часописі „Свобода“. Ця подія сама по собі – не рядова для миргородського краю.

Поява такої інституції є серйозним кроком проти червоної ідеології на Миргородщині. Адже комуністам і яничарам нині тут належать газети, бібліотеки, школи, заклади культури. Коли з’явиться музей – відродимо на його базі газету покійного професора Михайла Воскобійника „Миргородські вісті“. З’явиться ще одне вогнище вольности і поширення національної ідеї.

Анатолій Сазанський,
м. Миргород

ПОСТАТІ

Дар полтавського цілителя Миколи Касьяна

КОБЕЛЯКИ, Полтавська обл. – Створена народним цілителем з Полтавщини Миколою Касьяном унікальна ефективна методика лікування хребта та суглобів визнана в усіх країнах СНД, а також у Чехії, Італії, Франції, Канаді, США, Ізраїлі, Греції, Китаї, на Кубі та в Японії. Щороку народний лікар зцілює по 30-40 тис. людей. За це ім'я Миколи Касьяна занесене до Книги рекордів Ґінеса. 10 квітня М. Касьянові виповнилося 70 років. На святкуванні ювілею в Кобеляках в районному будинку культури побувала постійна дописувачка „Свободи" вчителька-пенсіонерка Наталія Кушнір. Подаємо її повідомлення.

Президент України Віктор Ющенко (ліворуч) та мануальний терапевт Микола Касьян на церемонії вручення лікареві ордена князя Ярослава Мудрого V ступеня в Києві 13 червня 2007 року. *Фото: УНІАН*

Микола Касьян – Заслужений лікар України, почесний доктор медицини Італії, академік Української академії наук національного проґресу, родоначальник мануальної терапії. Він народився 10 квітня 1937 року на кобеляцькій землі, в селі Бережанівці. Кобеляцька земля і рідний батько наділили його неабияким талантом. Заради сотень, тисяч хворих, яким потрібні були руки М. Касьяна, мужньо пройшов всі випробування, відстояв правду і засвідчив торжество мануальної терапії. М. Касьян написав першу вітчизняну монографію „Мануальна терапія при остеохондрозі хребта". Протягом десятиріч він дарував людям найцінніший і найнеобхідніший скарб – здоров'я. Його титанічна праця, надзвичайна активність наповнювали усе життя. Свої Кобеляки, Бережанівку, Україну він не поміняв на закордонні клініки, коли його кликали працювати в Америку, Ізраїль, Німеччину, Москву. Золоті гори обіцяли, а він ні на що не проміняв рідний край. „Моя столиця – Кобеляки", – відповідав усім. Він іде по життю легко і просто. Його серце відкрите для всіх. І зла воно не тримає ні на кого, хоч і зазнало болю й тривог.

М. Касьян перші університети пройшов у батька. „Сину, ти будь-що повинен навчитися цій добрій справі. Людям дуже потрібна буде твоя допомога. Не будь гордовитим з людьми, завжди приходь їм на допомогу. У тебе є голова, кулак і совість, – працюй для людей", – говорив батько. Його зоряний час настав у 1982 році, коли спеціяльна комісія дозволила М. Касьянові приймати хворих і визнала його лікування правильним. Йому повірили... Лікувалися в нього високі партійні функціонери, космонавти, журналісти. Завжди з ним поруч була мила дружина, яка давала мудрі поради.

У М. Касьяна стажувалося понад 2 тис. учнів. Десять з них вважає своїми безпосередніми учнями. Один з найталановитіших – Джалал Саїдбегов з Італії. На закінчення свого виступу в районному будинку культури М. Касьян сказав: „Не приховую: я щаслива людина. Робити людям добро, повертати їм радість повноцінного життя, дарувати їм щастя і віру у своє майбуття в те, що вони будуть працювати і приносити користь людству – хіба це не щастя!".

Людина-леґенда – М. Касьян з містечка Кобеляки й досі творить чудеса. Звідусіль до сільського костоправа їдуть люди. Усі Касьяни, з діда-прадіда, костоправами були. Батько закінчив два кляси церковно-парафіяльної школи. М. Касьян з відзнакою закінчив Харківський медичний інститут. Військову службу проходив у Казахстані. Там захворів на туберкульозу. Від смерти його врятували на рідній Полтавщині, де він став головним санітарним лікарем району. Його здатности „бачити" руками довго не визнавала офіційна медицина. Перевірки за перевірками допроваджували до відчаю. Та врешті-решт він довів своє право допомагати людям. У 1982 році, в Центральному інституті травматології і ортопедії комісія професорів перевірила його здатність діягностувати. М. Касьянові байдуже, хто перед ним: кожну людину треба лікувати. Його батька садили до в'язниці, брали підписку, що „знахарити" не буде – усе марно. Хворі йшли до нього – хто нишком, а хто й не криючись. І батько приймав усіх, вважаючи уздоровлення людей справою Божою. Так і його син ніколи нікому не відмовляв. Дар до зцілення зобов'язує. Закінчив Медичну академію його син Ян. Багато років тому, маючи три доньки, М. Касьян пішов до сирітського дому і першого ж малюка, який назвав його татком, всиновив, не роздумуючи. Тепер Ян працює в міській лікарні.

Інна Бурцева, Київ

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Іван Бітус був неперевершеним „лікарем" скрипки

На запрошення Заслуженого артиста України Ростислава Василенка у США перебуває доктор технічних наук Євген Бітус, професор, відомий фахівець з комп'ютерних технологій, автор монографії про комп'ютерне моделювання і оптимізацію процесів у текстильній промисловості. Д-р Є. Бітус – син відомого українського скрипаля і реставратора скрипок Івана Бітуса (1917-2003). Редактор „Свободи" Левко Хмельковський під час зустрічі з Є. Бітусом мав розмову саме про його батька.

– У січні 2003 року „Українська музична газета" писала про І. Бітуса: „Він був найдосвідченішим, найвідомішим реставратором музичних інструментів і смичковим майстром в Україні, в СНД, можливо, в усій Східній Європі. Звідки у вашого батька така майстерність?

– Передовсім, це був талант від народження. Батькові смички були вершиною досконалости. Він відчував вібрацію дерева смичка, яку збуджував легким ударом і в залежности від вібрації визначав, який ставити волос. А вчився на початку ХХ століття у відомого одеського майстра Лева Добрянського, який здивував музичний світ вмінням поліпшувати звучання музичних інструментів. До майстерні Л. Добрянського І. Бітус потрапив 11-річним хлопцем і пройшов у нього усі щаблі науки. І. Бітус і сам досконало володів скрипкою. Він був учасником Другої світової війни, дістав важке поранення на фінській кампанії, пройшов нелегкі випробування полоненого, а після війни закінчив Львівську консерваторію і був у ній викладачем. Пізніше переїхав до Києва, де грав у Державній симфонічній оркестрі, в театрі музичної комедії, на естраді.

– Але славу І. Бітус здобув як експерт і реставратор?

– Батько був наглядачем Державної колекції музичних інструментів України, членом експертної комісії Міністерства культури. Без його дозволу жодна скрипка не могла перетнути кордону України.

– Чи має Україна унікальні скрипки?

– Точніше буде сказати – мала. Ще за правління Леніна унікальні музичні інструменти було вивезено з України до Москви, де з них утворили багату колекцію смичкових інструментів. У ній є скрипки Страдіварі, Аматі, інших майстрів. Україна таких унікатів не має. Її державну колекцію складають 60 скрипок, з яких 42 – виробництва московських фабрик.

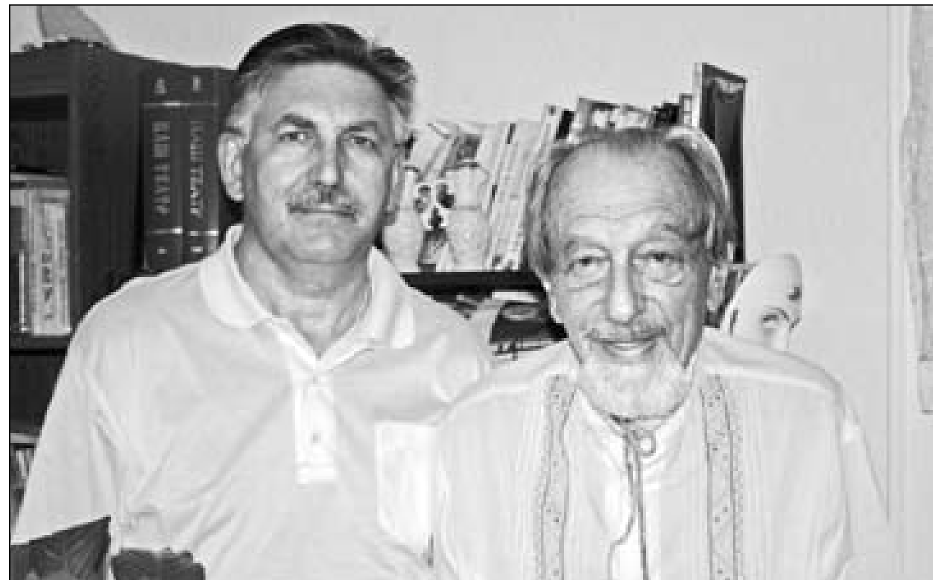
– Чи І. Бітус виготовляв скрипки?

– Ні, батько був реставратором міжнародної слави... Його учитель Л. Добрянський робив інструменти і якось навіть виготовив скрипку в дарунок Сталінові. Звісно, за завданням місцевих органів. Невдовзі за ним прийшли службовці НКВД, але з'ясувалося, що йшлося не про арешт – майстрові вирішили надати пристойне житло. До батька зверталися по допомогу відомі скрипалі Давид Ойстрах, Богодар Которович, Леонід Коган, Володимир Співаков, Гідон Кремер, Сергій Стадлер та інші. Він мав своєрідний „банк трансплантантів" – деталей скрипки, з допомогою яких надавав інструментам нового звучання. Батько активно працював в Асоціяції майстрів-художників смичкових інструментів Національної Всеукраїнської музичної спілки, був патріярхом цеху смичкових майстрів, охоче навчав молодь. Саме ця спілка за участи Національної музичної академії України ім. Петра Чайковського провела 6 листопада 2005 року фестиваль „Маестро", присвячений пам'яті І. Бітуса. У програмі свята була наукова конференція з доповіддю Олександра Спренціса „Іван Бітус, його друзі-музиканти і учні", виставка авторських творів українських майстрів, великий концерт. Музичним директором фестивалю був Богодар Которович – видатний скрипаль, Народний артист України, лавреат Державної премії ім. Тараса Шевченка, завідувач катедри скрипки Національної музичної академії України, художній керівник і диригент Державного камерного ансамблю „Київські солісти", дин із засновників української скрипкової школи. Варто зазначити, що похорон мого батька відбувся з приміщення консерваторії на Хрещатику – не кожен мав таку честь.

Для тих, хто цікавиться авторською спадщиною і колекцією інструментів І. Бітуса, подаємо електронну адресу д-ра Є. Бітуса: evgenbit@mtu-net.ru

Богодар Которович (праворуч) висловлює подяку Іванові Бітусові.

Д-р Євген Бітус (зліва) і Ростислав Василенко.

НОВІ ВИДАННЯ

Три монографії про протиборство спецслужб НКВД і УПА

Як правило, проросійські настрої в Україні йдуть пліч-о-пліч з комуністичною, антиукраїнською риторикою. А коли справа стосується діяльности ОУН та УПА, пристрасті зростають на порядок. Ці українські формації (які по своїй суті є різними – політичний рух та і регулярна армія) часто-густо необґрунтовано змішуються, звинувачуються у співпраці з нацистами в роки Другої світової війни, порівнюються (а інколи й ідентифікуються) з частинами „Ваффен-СС" тощо.

Для заповнення прогалин в українській історії, підвищення рівня національної свідомости маємо три цікаві книжки двох етнічних росіян, колишніх офіцерів радянських спецслужб, співробітників КҐБ УРСР та Головного управління розвідки Міністерства оборони, а тепер – професорів Національної академії Служби безпеки України Дмитра Веденеєва та Генадія Биструхіна. Обидва ці науковці, що мають нині відповідно звання підполковника та полковника, працюють у царині історії спецслужб в названій академії під егідою Українського інституту військової історії.

Цього року в започаткованій ними ж серії „Таємні війни – історія та сучасність" у київському видавництві „К.І.С", вийшла четверта з черги монографія їхнього авторства „Двобій без компромісів. Протиборство спецпідрозділів ОУН та радянських сил спецоперацій. 1945–1980-ті роки", що є ніби узагальнюючою працею двох попередніх книг „Меч і тризуб. Розвідка і контрозвідка руху українських націоналістів та УПА. 1920–1945" (2006) та „Повстанська розвідка діє точно й відважно": документальна спадщина підрозділів спеціяльного призначення ОУН та УПА. 1940-1950-ті роки" (2006).

Усі три монографії видані на підставі багатьох невідомих широкому загалові документів ОУН та УПА, радянських спецслужб і Компартії. Досить детально розглядається протиборство в розвідувальній і контррозвідувальній ділянках між спецпідрозділами руху українських націоналістів та спецорганами та військами СРСР у контексті „холодної війни" в післявоєнному світі на українських теренах та міжнародному полі.

Один з авторів – Дмитро Вєдєнєєв є автором не однієї сотні статтей та кількох інших книг (у тому числі й у співавторстві) з історії спецслужб та українських визвольних змагань у XX столітті. У серпні йому виповнюється лише 40 років. Це – розквіт сил для науковця. Впевнений, що попереду в нього ще чимало творчих здобутків в такій важливій науковій царині.

Як відомо, український націоналістичний рух в краї, а згодом і на еміґрації, діяв спочатку під гаслами двох, а пізніше – трьох різновеликих відламів колись єдиної, так би мовити, матірної ОУН. Це були відлами Андрія Мельника, Степана Бандери та Закордонні частини ОУН, які пізніше прибрали назву „ОУН за кордоном" (популярно – „двійкарі").

Під впливами цих перших відламів ОУН знаходились спочатку й різновеликі спецслужби – розвідка та контррозвідка. Згодом, після Другої світової війни, спочатку два, а пізніше й усі три відлами ОУН почали орієнтуватись також на різні зовнішні чинники, представниками яких часто-густо виступали співробітники спецслужб тих чи інших західніх країн, проти яких вели свою потужну й масову „гру" совєтські та сателітні їм спецслужби.

Загалом це складна й подекуди невідома для широкого українського читача інформація, оскільки архіви спецслужб західніх країн та країн, що утворилися після розпаду СРСР, до недавнього часу були закритими. Книга досить вдало, максимально повно й об'єктивно заповнює цю прогалину української історії.

На особливу пошану заслуговує небуденна постать о. д-ра Івана Гриньоха, 100-річчя від дня народження якого минає цього року й про якого тепло написав в короткій своїй статті „Священник, богослов, ідеолог" в часописі „Свобода" 6 липня дописувач Ярослав Стех. Брат о. Івана – священик о. Степан, незважаючи на поважний вік, продовжує плідно служити на духовній ниві українцям США.

В книзі „Двобій без компромісів" автори зазначають, що „у липні 1945 року представники УГВР Іван Гриньох та Роман Ільницький ведуть переговори з Двайтом Айзенавером... Восени 1945 року США схилилися до думки про надання допомоги ЗП УГВР. У січні 1946 року І. Гриньох та В. Стахів проводили консультації з представниками американської окупаційної адміністрації, в лютому керівник Східної конґреґації Ватикану кардинал Є. Тисеран (за іншою версією – єпископ Бучко) познайомив М. Лебедя та І. Гриньоха з представником американської сторони – українцем з походження Новаком, що був до 1950 року відповідальним за зв'язки американців з ЗП УГВР.

Повертаючись до розвідки „Двобій без компромісів", зазначу, що це досить солідна наукова праця, яка висвітлює діяльність організованого українського визвольного руху, організаційну структуру та кадровий склад СБ ОУН, як також закордонних центрів українських націоналістів у контексті „холодної війни". Друга частина праці дослідників стосується оперативно-бойового застосування радянських сил та конкретних оперативних „ігор" совєтських органів безпеки, зокрема „Трас", „Звєно" та „Бумеранг".

Подано також біографічні довідки окремих керівників спецпідрозділів ОУН та УПА, приклади спеціяльної діяльности в рамках окремих повстансько-підпільних рухів.

Поряд із беззаперечною патріотичною настановою авторів розвідки, як також високим рівнем документації, логічности побудови та наукового підходу при дослідженні такого непростого явища як діяльність спецслужб (як підпільних рухів поневолених народів, так і репресивних імперських органів), авторам вдалось уникнути певного присмаку героїзації чи захисту корпоративних інтересів посадовців чи дій апарату НКВД-МҐБ-КҐБ при розкритті конкретних операцій, методів і схем їхньої діяльности у боротьбі з українським національно-визвольним рухом.

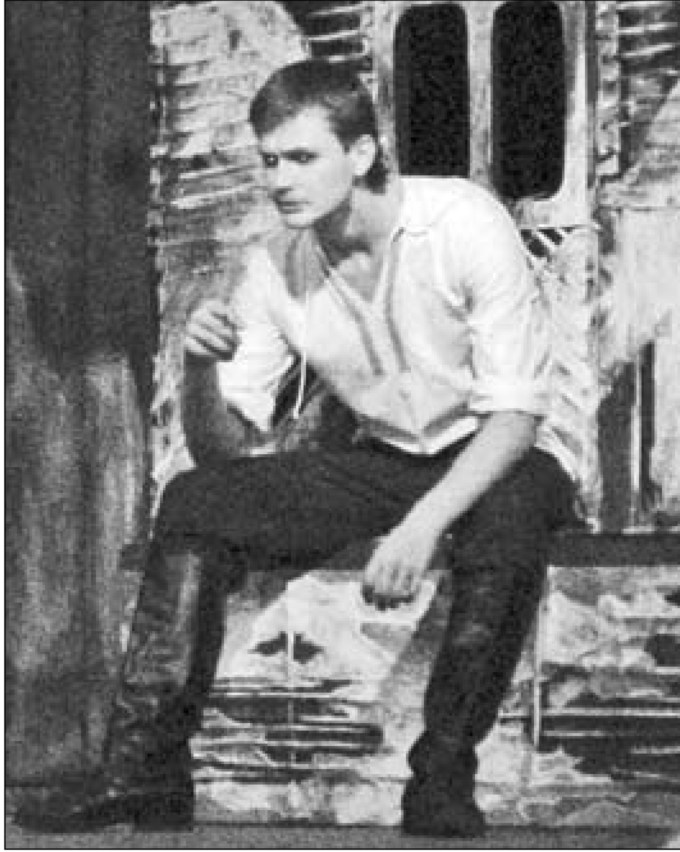
Книга є неоціненним внеском в поширення історичної правди про боротьбу українського народу під егідою ОУН, УПА та УГВР.

Олександер Панченко,
Лохвиця, Полтавська обл.

П'єса з минулого про гірку українську сучасність

Віктор Гунькін та Ірина Медяник.

Володимир Гориславець в ролі Єлисея.

Режисер Дніпропетровського українського академічного музично-драматичного театру ім. Тараса Шевченка Анатолій Канцедайло – один з тих українців, які зберегли ясність мислення в хащах протиріч нецивілізованого капіталізму в сучасній Україні. Саме тому він вибрав для втілення на сцені п'єсу Марка Кропивницького „Мамаша". Виставу режисер-постановник назвав – „Новосельці", адже усі ми, громадяни Незалежної України, новосельці в тому капіталізмі, про який рожево мріяли, коли виголошували на референдумах прагнення жити за умов ринкової економіки. А тепер, на жаль, ніяк не можемо навчитися жити за розумно унормованих таких умов, не маємо чи не знаємо державних законів, тож і наступаємо за кожним кроком на ті ж граблі нівелювання людських цінностей, знецінення моральності, нищення духовности людини.

У „Новосельцях" сюжет дуже простий: на початку XX століття родина переселилася з півдня в центральну Україну, де, придбавши чимало землі, стала наче „поміщицькою". Ініціятор переселення – дружина господаря, „мамаша", раніше шинкарювала (не завжди чесно). Господар, який до переселення вирощував і продавав городину, тепер шукає розради у горілці: „Я у сім'ї – зайвий". Довіряє він хібащо невістці Варварі. Син Єлисей – молодий „капіталістичний вовк", який за гроші і батька може вбити! Чимало пластів українського життя зображено на сцені, але розповім про головне, спрямоване на збереження і розвій духовности української нації.

По-перше, це протиріччя між традиційним селянським консерватизмом і впровадженням капіталістичних взаємин на селі. Доведені до відчаю тяжкою працею поденні робітники вимагають розрахунку.

По-друге, є клясичне протиріччя між батьками і синами. Синова сутність – аґресивна експресивність задля зиску. Це призвело до сутички з одним із радикальних селян й подальшого підпалу господи.

По-третє, з болем показано проблему української мови – ця проблема актуальна в Україні й нині, у 2007 році. Переселенці прибули зі зросійщених земель, тож і мова у них коли просто російська, а коли суржикова. Цьому сприяє і нове середовище, представлене у п'єсі волосним писарем, який, зневажаючи народ, котрому служить, повсякчас говорить російською мовою. Український клясик Марко Кропивницький геніяльно володів тонкощами російської мови, тож знайшов і озвучив найтиповіші казенні вислови, мовні стереотипи, канцеляризми, навіть словоблудство, а також покручі української мови, що зазнала глибинної деформації у часи багаторічної імперської заборони її вживання. За царату з ідеологічних причин п'єсу М. Кропивницького було заборонено ставити в театрах, а за радянських часів – „не рекомендовано"! Тож варта пошани мужність режисера А.Канцедайла, який вперше поставив вкрай актуальну нині виставу.

По-четверте, проблема нищівної ролі горілки у суспільному житті українського народу. В умовах відсутності контролі держави за дотриманням монополії у виробництві та продажу горілчаних виробів, нинішні горілчані „тіньовики" багатіють, а народ деградує, багато хто й гине з-за підступности виробників (за статистикою, у 2006 році в Україні отруїлися фальшованим алкоголем 20 тис. осіб).

Головні ролі у прем'єрній виставі виконували Народний артист України Михайло Чернявський, Ірина Медяник, Віктор Гунькін, дебютанти у театрі Володимир Гориславець і Олена Завгородня.

Дія від першого акту до фіналу безупинно прискорюється, набуває все нових акцентів, і часом ввижається, що усе це – життя навиворіт, що не може бути настільки багато негуманного, підступного, злого сконцентровано у трьох із чотирьох головних дійових осіб (мати, син, писар). Хочеться кричати: і як тільки таких земля носить!

Взагалі про творчу лябораторію Заслуженого діяча мистецтв А. Канцедайла треба писати окрему статтю. Режисер зумів чітко поставити завдання на постановку одному із найталановитіших театральних художників України, лавреатові премії „Січеславна" Іванові Шулику, і той гідно оформив виставу. Сценографія – наскрізь українська, і що приємно – стилізована по-сучасному. Нині про таке кажуть: европейський рівень! Розроблене ним же костюмування – відповідно характеру дійових осіб: українці – в українському; прихвосні імперії – у „городському"; Козьма, що став „поміщиком" – має шаровари, чоботи і вишиванку, поверх якої надягнутий „городський" піджак. І отаким чином, художнім, теж затавровано суржик!

Музичне оформлення вистави Заслуженим діячем мистецтв України Юрієм Кутєповим, в цілому, сприймається як доцільне. Головне – витриманий кольорит епохи, коли відбувається дія. І українські народні пісні, і музичний супровід окремих сцен (в тому числі, на баяні у виконанні Олексія Жили) додають до сприйняття перебігу сценічної дії. Цікаво, що з мовним українсько-російським суржиком дійових осіб та щойно згаданим суржиком образотворчим чудово кореспондується запропонований у виставі суржик музичний – недарма чи не мелодійним ляйтмотивом чуємо колись популярну російську пісню „Крутітсявертітся шар голубой...".

В цілому, прем'єру глядач сприйняв не тепло, а гаряче. Є ж у Дніпропетровську справжні театрофіли! Але у залі я не побачив жодного представника від обласної та міської влади. Посадовцеві від культури не відвідати прем'єру і не сказати доброго слова творчому колективу після її закінчення – це „суржик" душі.

Володимир Єфимов

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

„СПОГАД ПРО УПА“

Під такою назвою вийшов у світ двосерійний документальний фільм, присвячений 65 річниці УПА та 100-літтю від дня народження Романа Шухевича. Ця кінорозповідь, яка створювалася протягом 15 років Незалежности, заставляє вжахнутися навіть збайдужілого. Лише подеякі свіжі документи зі схронів КГБ та свідчення очевидців ще раз розкрили хижацьке нутро найлютішого звіра усіх часів і народів – комуно-московського ката. У фільмі задокументовано страшний глум над українцями, народження леґендарної УПА, її провідників, героїку вірних синів і дочок нації, їх муки, страждання і непохитна віра в Україну Соборну і Самостійну.

Досі невідомі факти жахливих злочинів на теренах західньої України, сексотство, підступна зрада, тяжкі втрати і тяжкі перемоги, велич духу і ненависть до ворогів нації є безцінним матеріялом у пізнанні нашої понівеченої історії та формуванні нового патріота нової України. Цей фільм заслуговує бути третім настільним смолоскипом духу побіля Святого Письма та Кобзаря, аби не розпорошити своє національне „Я“. Вартість диска DVD чи касети $25. Для придбання замовляти за адресою: **Studio „Zahrava“ 7060 E. Parkview Dr. Parma, OH 44134.**

• РІЗНЕ •

*Куплю **картини** старих українських мистців до своєї приватної колекції. Оплата за домовленістю.*
Тел.: (312) 330-0956, Михайло

• НА ПРОДАЖ •

На продаж великий дім „Split Level“ in Napanoch, 3 спальні, 1.5 лазнички гараж на 2 авта, паркети і частинно килими. Низькі податки.

Ціна для скорої продажі 195,000 дол. Телефонувати до:
Diana, Associate Broker,
Westwood Metes & Bounds Realty.
Тел.: (845) 687-0232 дод. 109.

На продаж пансіонат „Карпатія“ (Rt. 23A Lexington, NY 12452). Будинок з ґанком, 12 спалень, 4 лазнички з ваннами (потребують ремонту), вітальня, велика їдальня, кухня, ґараж, 2 малі бонґало на приблизно 3-ох акрах землі. Будинок розташований поблизу лещатарських (лижних) курортів Hunter, Windham та Belleaire. Ціна $275,000 або договірна. **Тел. Вірі Андрушків:**
(248) 879-5918; (518) 989-6622 або
(202) 460-3826 мобільний

• ДО ВИНАЙМУ •

До винайму відновлений однородинний дім у Singer Island, FL. 3 хвилини пішки від пляжу біля океану, 4 спальні, нова кухня. $1500 на тиждень.
Тел.: (313) 882-1567 або (313) 590-4350

• ПРАЦЯ •

Потрібна українка для догляду за старшою жінкою і чоловіком з проживанням у Huston, TX.
Тел.: (713) 927-9791 cell

Шукаю працю по догляду за старшими людьми з проживанням. Добра, чуйна, маю сім років досвіду.
Тел.: (202) 390-2441 (Люба)

Молочна фарма біля Бостону пошукує:
1) дуже досвідченого робітника (у віці 30-70 років), який знає всі ділянки праці на фармі, включно із годуванням, доїнням, породом та інші сільськогосподарські праці. Просимо зголошуватися без огляду на ваш іміґраційний стан. Наша допомога залежатиме від вашого досвіду. Платня 3,000 дол. на місяць.
2) механіка до праці на фармі, який вміє направляти трактори, вантажні авта та інші сільсько-господарські машини. Платня 3,500 дол. на місяць. Забезпечимо мешканням. Бажано працівників на довший період. Розглянемо кандидатів на короткий період, залежно від кваліфікацій.
Тел.: (917) 860-7000 Гілари

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

РОЗАЛІЯ СТОЛЯР член 173 Відд. УНС Т-ва св. Володимира у Вілмінґтоні, Дел. Померла 5 листопада 2006 р. на 84-му році життя. Нар. в 1922 р. в Сулятичі. Залишила в глибокому смутку дочок д-р Ірену з дітьми, Марію з мужем і дітьми і дальшу родину в Україні. Похорон відбувся 5 листопада 2006 р. на цвинтарі св. Марії у Фокс Чейс.

Вічна Їй пам'ять!

Секретар

АННА МАКАР член 42 Відд. УНС Т-ва ім. Т. Шевченка в Пасейку. Померла 12 листопада 2006 р. Нар. в 1919 р. в Красна, Україна. Залишила в глибокому смутку двох дочок Марію і Славу. Похорон відбувся на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Їй пам'ять!

Секретар

ОЛЬГА ЛАЗАРЧУК член 247 Відд. УНС Т-ва Івана Хрестителя у Вілмінґтоні, Дел. Померла 24 жовтня 2006 р. на 81-му році життя. Нар. в 1925 р. у Вілмінґтоні, Дел. Залишила в глибокому смутку родину і друзів. Похорон відбувся 30 жовтня 2006 р. на Graselawn Memorial Park в New Castle, DE.

Вічна Їй пам'ять!

Секретар

ДЖУЛІЯ СТЕРЕНЧАК член 277 Відд. УНС Т-ва св. Івана Хрестителя в Гартфорд, Кон. Померла 3 листопада 2006 р. на 78-му році життя. Народилася в Україні. Членом УНС стала в 1983 р. Залишила в глибокому смутку дочок: Алісу, Марію і Ірену, братів: Богдана і Мирона, сестер: Марію, Анну, Ярославу, внуків: Христину і Даніела. Похорон відбувся 8 листопада 2006 р. на українському цвинтарі у Гластонбури, Кон.

Вічна Їй пам'ять!

Секретар

ДЖОЗЕФ ГЕНТОШ член 305 Відд. УНС в Mahawy City PA. Помер 2 серпня 2006 р. на 79-му році життя. Нар. в 1926 р. Членом УНС став в 1982 р. Залишив у глибокому смутку дружину Маргариту. Похорон відбувся 7 серпня 2006 р. на цвинтарі Sky View Memorial in Hometown, PA.

Вічна Йому пам'ять!

Секретар

КАТАРИНА КАЧМАР член 39 Відд. УНС в Сиракюзах, Н.Й. Померла 7 січня 2004 р. на 84-му році життя. Нар. в 1919 р. в Szumiacz. Членом УНС стала в 1954 р. Залишила в глибокому смутку сина Михайла, дочку Марію, трьох внуків: Івана, Стефана і Михайла. Похорон відбувся 10 січня 2004 р. на цвинтарі св. Івана Хрестителя в Сиракюзах, Н.Й.

Вічна Їй пам'ять!

Секретар

СТЕФАН СЕКРЕТА член 194 Відд. УНС Т-ва „Свобода" в Ню-Йорку. Помер 10 грудня 2006 р. на 89-му році життя. Нар. в 1916 р. Членом УНС став в 1946 р. Похорон відбувся 14 грудня 2006 р.

Вічна Йому пам'ять!

Секретар

ЕВА ПАЦЬ член 13 Відд. УНС у Вотервліт, Н.Й. Померла 1 лютого 2007 р. на 81-му році життя. Нар. в 1926 р. в Україні. Членом УНС стала в 1974 р. Залишила в глибокому смутку чоловіка Івана, синів Стефана, Андрія і Петра. Похорон відбувся 5 лютого 2007 р. у Вотервліті, Н.Й.

Вічна Їй пам'ять!

Секретар

БОГДАН БОЛОТЕННИЙ член 230 Відд. УНС Т-ва св. Івана Хрестителя в Янґставн, Огайо. Помер 25 січня 2007 р. на 61-му році життя. Нар. в 1945 р. в Німеччині. Членом УНС став в 1951 р. Залишив у глибокому смутку маму Анастазію, дочок Лізу, Джуді, синів Богдана, Михайла і двох внуків. Похорон відбувся 29 січня 2007 р. на Calvary Cemetery in Youngstown, OH.

Вічна Йому пам'ять!

Секретар

ІВАН РОМАНИШИН член 13 Відд. УНС Братства св. о. Миколая у Вотервліт, Н. Й. Помер 31 грудня 2006 р. на 83-му році життя. Нар. в 1923 р. в Україні. Членом УНС став в 1986 р. Залишив у глибокому смутку дружину Анну, сина Юрія та дочку Анґеліку з чоловіком Ален Галускі. Похорон відбувся 3 січня 2007 р. на цвинтарі св. о. Миколая у Вотервліті, Н.Й.

Вічна Йому пам'ять!

Секретар

ВАСИЛЬ БОЙКО член 349 Відд. УНС Т-ва ім. Тараса Шевченка в Менвіл, Н.Дж. Помер 23 січня 2007 р. на 86-му році життя. Нар. в 1920 р. в Перемишлі. Залишив у глибокому смутку сина Василя з дружиною Елизабет і донькою Джесикою. Похорон відбувся 27 січня 2007 р. на цвинтарі св. Андрія Первозваного у С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Йому пам'ять!

Секретар

ДОННА ОРІНКАВИЧ член 327 Відд. УНС Т-ва „Запорозька Січ" у Гемпстед , Н.Й. Померла на 50-му році життя. Членом УНС стала в 1969р. Залишила у глибокому смутку Едварда Орінкавича і Джозефіну Орінкавич. Похорон відбувся на цвинтарі Holy Road in Westbury, NY.

Вічна Їй пам'ять!

Секретар

КЕСНЯ МОЛЛІ РЕНАУД член 241 Відд. УНС Т-ва ім. І. Франка у Вунсакет, Р.І. Померла 21 січня 2007 р. на 80-му році життя. Нар. в 1926 р. у Вунсакет, Р.І. Членом УНС стала в 1946 р. Залишила в глибокому смутку чоловіка Ралфа, синів Аллена і Давіда, дочку Леслі.

Вічна Їй пам'ять!

Секретар

КЛИМ ЗАСТАВНИЙ член 139 Відд. УНС Т-ва „Вільна Україна" в Чикаґо, Іл. Помер 6 серпня 2006 р. на 84-му році життя. Нар. в 1922 р. у Воскресівці в Україні. Членом УНС став в 1950 р. Залишив у глибокому смутку дочок Марію, Анастазію і Дарію з родинами. Похорон відбувся 10 серпня 2006 р. на цвинтарі св. о. Миколая в Чикаґо, Іл.

Вічна Йому пам'ять!

Секретар

Помер Роман Володимир Кухар

Роман-Володимир Кухар 24 червня 2007 року відійшов у засвіти в місцевості Вікторія у штаті Кензас, проживши 87 років трудолюбивого та активного громадського життя. Народжений 21 лютого 1920 року в батьків Михайла та Пелагії з дому Щур Кухарів. В українській громаді знаний як редактор, співак, автор трьох романів, трьох збірок поезій збірника поезій в перекладі та редактор журналу „Верховина".

Після Другої світової війни 7 лютого, 1953 року в Мюнхені одружився з Аделею К. Наґл.

Еміґрувавши до США, молоде подружжя поселилося в Ню-Йорку, де Р. Кухар працював бібліотркарем у Постдам-університеті. У США закінчив студії в Університеті Кольорадо та Прет-Інституті, де студіював музику та бібліотекарство. В 1962 році прийняв посаду вчителя латинської, німецької та російської мов у Стейтовому університеті Форт Гейс, де працював понад 23 роки та був керівником Департаменту чужих мов від 1975-го до 1979 року. Після відходу на пенсію в 1985 році був активним у місцевій американській громаді міста Гейс. Як глибоко релігійний українець, був членом Католицької церкви св.Фіделіса та щирим членом Братства св. Франциска.

Ніколи не забуваючи пережитих знущань під час сталінської влади та оцінюючи демократичну свободу життя в США, Р. Кухар багато свого часу віддав для справи визволення України. Похоронений на цвинтарі св. Йосифа у Гейс.

Залишив у смутку дружину Аделю, сина Романа з родиною, дочок Аделю з родиною та Сенту і внуків Нікол, Джесику і Веслі.

Родина складає щиру подяку всім тим особам, які висловлювали слова потіхи Р. Кухареві під час його хвороби та підтримку рідним у час його смерти. Дякуємо за Служби Божі, молитви, квіти та щедрі пожертви в пам'ять нашого чоловіка, батька та дідуся.

Вічна Йому пам'ять!

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає

В ПЕРШУ СУМНУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
20 серпня 2006 р. у BAD AIBLING біля Мюнхену
нашого найдорожчого і незабутнього
БРАТА, КУЗЕНА, ВУЙКА

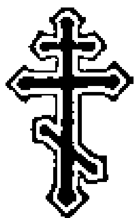
СВ. П.

ІВАНА ПРОЦИКА

будуть відправлені ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ і ПАНАХИДИ
20 серпня 2007 р. в Українських католицьких церквах:

- Катедральному Соборі Покрови Пресвятої Богородиці і Апостола Андрія Первозваного в Мюнхені, Німеччина;
- Св. Миколая в Торонто, Канада;
- Св. Димитрія в Торонто, Канада;
- Чесного Хреста в Асторії, Н. Й., США

сестри – МАРІЙКА КОМІСАР-РАВИЧ
– ЄВГЕНІЯ ВЕРБОВЕЦЬКА з родиною
брат – ВОЛОДИМИР ПРОЦИК з родиною

В глибокому смутку
повідомляємо, що у понеділок,
30 липня 2007 р. відійшла
у вічність моя найдорожча
ДРУЖИНА і МАМА

св. п.

ЛЮДМИЛА КРАВЦІВ

з дому ЛЯЛЮК

нар. 29 вересня 1925 р. в Харкові.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в п'ятницю, 3 серпня 2007 р. в Українській православній церкві св. Михаїла у Вунсакет, Р. Ай.

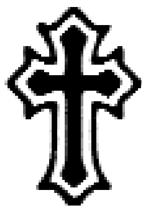
Опісля була похована на парафіяльному цвинтарі.

Залишені у смутку:

муж – ЯРОСЛАВ
син – ПЕТРО

Вічна Їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з пластовими друзями,
та українською громадою, що 5 серпня 2007 р.
несподівано відійшов на Вічну Ватру
член-основник „Ватаги Бурлаків"

св. п.

пл. сеніор керівництва

ІРЕНЕЙ ЮРІЙ ТЕМНИЦЬКИЙ

"Оріх"

нар. 28 лютого 1924 р. в селі Устя Зелене, Україна,
активний пластовий діяч в Україні, Німеччині та Америці.

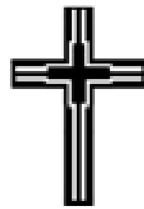
Залишив у глибокому смутку своїх синів: Володимира, Юрія і Ореста з родинами та членів дальшої родини в Україні і Америці.

Парастас відбувся 9 серпня 2007 р. в похоронному заведенні Lytwyn & Lytwyn в Union, NJ о год. 7:30 веч., а Похоронні відправи 10 серпня 2007 р. в церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж.

Пам'ять про нашого незабутнього Друга, Бурлаку „Оріха",
залишиться назавжди у наших серцях.

Ватага Бурлаків

З жалем, болем і з глибоким смутком
повідомляємо пластових друзів і українську громаду,
що в понеділок, 30 квітня 2007 року
у вечірніх годинах несподівано відійшов на Вічну Ватру
член „Ватаги Бурлаків"

св. п.

пл. сеніор довір'я

ЕВГЕН ЯРОСЕВИЧ

"ҐЕНІО ҐРАНАТА"

нар. 6 січня 1926 р. у Перемишлі, Україна.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 5 травня 2007 р. в Українському католицькому соборі Пресвятої Родини, Washington, DC, а відтак на Cedar Hill Cemetery, Maryland.

Наше глибоке співчуття висловлюємо:

підпорі ЛІДІ, дочкам ІРЕНІ і МАРТІ з родинами,
синові АНДРІЄВІ з родиною.

Вічна Йому пам'ять!

Старшина Ватаги
Бурлак

Пам'ять про „Ґеня Ґранату" і його пригоди поміж бурлаками
залишаться леґендою!

У глибокому смутку повідомляємо,
що 4 серпня 2007 р. на 63 р. життя
трагічно загинув після автомобільного удару
біля мережі Союзівки, Кергонксон, Н. Й.

св. п.

РОМАН СТЕФАН ТЕРЛЕЦЬКИЙ

Покійний народився 9 квітня 1944 р. біля Львова в Україні. Родину примусово переселено під час „Акції Вісла" в північно-східню Польщу. Коли був 16-літнім юнаком, його родина приїхала до Америки в 1960 р. й оселилася в Ню-Йорку. З юних років Покійний був членом Пласту, цікавився філософією, містицизмом і природою.

ЗАУПОКІЙНІ ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в Українській католицькій церкві св. Трійці в Кергонксоні, Н. Й., 18 серпня 2007 р., о год. 10:00 ранку.

Залишив у глибокому смутку:

маму – КАТЕРИНУ (КОГУТ) ТЕРЛЕЦЬКУ з Н. Й.
синів – МИРОНА ТЕРЛЕЦЬКОГО з родиною
– ЛЕСИКА ТЕРЛЕЦЬКОГО
доньку – НАТАЛЮ ТЕРЛЕЦЬКУ
брата – БОГДАНА ТЕРЛЕЦЬКОГО з дружиною СТЕФАНІЄЮ і синами ТАРАСОМ і ЛЕСИКОМ
тету – АГАФІЮ (КОГУТ) ПОХОДАЙ
двоюрідних сестер – МАРІЮ (ПОХОДАЙ) ПАСКА з дітьми АДРІЯНОЮ, АНТОНІЄМ й АНДРІЄМ
– БОГДАННУ ПОХОДАЙ-СТЕЛЬМАХ з чоловіком РОМАНОМ і сином АНДРІЙЧИКОМ СТЕЛЬМАХ
та дальшу родину в Україні.

Вічна Йому пам'ять!

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ

буде відправлена СЛУЖБА БОЖА

13 вересня 2007 р. в Українській католицькій церкві св. Юра в Ню-Йорку.